

İrfan Kapısı

İSLÂMÎ DERGİ

OCAK - ŞUBAT 2016 • SAYI 28 • REBİYÜLEVVEL - CEMAZİYELEVVEL 1437

www.irfankapisi.net

"Müminler ancak kardeşlerdir.
Öyleyse, kardeşlerinizin arasını düzeltin ve
Allah'a karşı gelmekten sakının ki,
size merhamet edilsin"
(Hucurât, 49/10)

Yayın Türü: Yaygın Süreli
Yıl: 3 Sayı: 28 / Ocak - Şubat 2016

ÖZMANSUR VAKFI

Editör

Dr. B. AÇAN
editor@irfankapisi.net

Sorumlu Müdür

Şahin ERDÖNMEZ

Yazı İşleri Sorumlusu

Â. Enes ATEŞ
yaziisleri@irfankapisi.net

Medya ve Halkla İlişkiler Sorumlusu

İbrahim GÜNDOĞDU
medya@irfankapisi.net

Reklam Sorumlusu

Ramazan AYHAN

Yayın Kurulu

B. AÇAN
A. Enes ATEŞ
M. BUDAK

Grafik - Tasarım ve Uygulama

Oktay ARSLAN
grafik@irfankapisi.net

Dağıtım ve Abone Sorumlusu

Ömer ADALMIŞ
abone@irfankapisi.net

Yönetim Yeri - İstanbul İrtibat Bürosu

Yüzyıl Mah. Kışla Cad. Yeşil Zengibar Sitesi. No:12
A-2 Blok. Daire:5 BAĞCILAR / İSTANBUL
0533 457 92 44

Ankara İrtibat Bürosu

Ağaç Metal Koop.1436 Sok.No:16 İvogsan
Yenimahalle / ANKARA
0555 3068256 - 0533 4713763

Konya İrtibat Bürosu

Ulubatlı Hasan Mah. Kırbaşı Cad.
3 Dere Sok. No:15 Karatay / KONYA
0542 5160984

Malatya İrtibat Bürosu

Hasan Bey Cad. Zaviye Mah. 4.Sok
Özmansur Sitesi A-Blok NO: 1 MALATYA
0532 2406915

Elazığ İrtibat Bürosu

Yeni Mah. Gazi Cad No:36 ELAZIĞ
0533 8149619

Diyarbakır İrtibat Bürosu

Kooperatif mah. Dide Sok
Artukoğlu Apt. Kat 7 No: 28 DIYARBAKIR
0535 2401270

Mersin İrtibat Bürosu

Sanayi Sit. B-21 Blok No:16
Akdeniz / MERSİN
0532 2621967

Baskı - Cilt

İmak Ofset

ISSN 2147-933X

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Editörden

Bizi yoktan var eden, lütuf ve ihsanlarıyla bize maddî ve manevî nimetlerini bahşeden Allah Teâlâ'ya hamd ü senalar ve şükürler olsun. İki bin on altı yılının ilk sayısı olan yirmi sekizinci sayımız ile siz değerli okuyucularımızla buluşmaya devam ediyoruz.

Yurt dışında Suriye başta olmak üzere, dünyanın çeşitli bölgelerinde Müslümanların içinde bulunduğu durum biz inananları ve vicdani olan insanları derinden yaralamaktadır. Yurdumuzda da, İslâm kardeşliğini bozmaya, barış ve kardeşlik içerisinde yaşayan müslümanları birbirine düşürmeye, terörle bozgunculuk yapmaya, fitne çıkarmaya çalışanların durumunu şu hadis-i şerif özetlemektedir: Ebu Hureyre'nin bir rivayetinde şöyle gelmiştir: Resulullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: *"Kim itaatten çıkar, cemaatten ayrılır (ve bu hâlde ölürse) cahiliye ölümü ile ölmüş olur. Kim de körü körüne çekilmiş (ummiyye) bir bayrak altında savaşır, asabiyet (ırkçılık) için gadaplanır veya asabiyete çağırır veya asabiyete yardım eder ve bu esnada da öldürülürse bu ölüm de cahiliye ölümüdür. Kim ümmetimin üzerine gelip iyi olana da, kötü olana da ayırım yapmadan vurur, mümin olanlarına hürmet tanımaz, ahid sahibine verdiği sözü de yerine getirmese o benden değildir, ben de ondan değilim"* (Kütüb-i Sitte Terc., c. 6, s. 439; Müslim, İmaret 53, (1848); Nesaî, Tahrim 27, (4045); İbn Mace, Fiten 7, (3948)).

Geçtiğimiz yıl itibariyle, 'Mevlana ve Mansur Baba Kültür Derneği' ile 'Mansur İlim Kültür Eğitim ve Araştırma Derneği'nin faaliyetlerini tek bir çatı altında toplayıp, hizmetlerin daha verimli, kapsamlı bir şekilde gerçekleştirilmesini sağlamak amacıyla, Üstadımız Seyyid M. Avni (Avnullah) Özmansur Hazretleri tarafından, merkezi Malatya Zaviye Mahallesi'nde olmak üzere 'Seyyid Mustafa Avni (Avnullah) Özmansur İlim, İrfan, Eğitim, Kültür ve Dayanışma Vakfı' (Özmansur Vakfı) kurulmuştur. Vakfın tescili ile ilgili 15 Ekim 2015 tarihinde verilen karar, Ocak ayı içerisinde Resmi Gazete'de yayınlanarak kesinleşecektir. Allah (c.c.) hayırlı hizmetlere vesile kılsın, hizmetlerini bereketli eylesin...

İslâm Ülkeleri Akademisyen ve Yazarlar Birliği Kurucu Onursal Üyesi ve Yüksek İstişare Kurulu Başkanı ve Özmansur İlim, İrfan, Eğitim, Kültür ve Dayanışma Vakfı Kurucu Başkanı olan Üstadımız Seyyid M. Avni (Avnullah) Özmansur Hazretlerinin kaleme aldığı ve geçen yıl, Kutlu Doğum Haftası münasebetiyle 20.000 adet basılarak kısa sürede dağıtılmış olan 1600 beyitlik "Kur'an Işığında Altın Nasihatler" isimli kitabının 20.000 adet, ilaveli yeni baskısı 2015 yılının son günlerinde matbaadan çıkmış ve dağıtımını başlamıştır. Yine üstadımızın, ayet-i kerime ve hadis-i şerifler ışığında hazırladığı "İslâm'da Kader, Tevekkül ve Şefa'at İnanç" isimli kitabı da matbaaya verilmek üzere olup, Ocak ayı sonunda baskıdan çıkmış olacaktır. Allah üstadımıza hayırlı ömürler ihsan edip hizmetlerini daim eylesin.

Editör

editor@irfankapisi.net

İÇİNDEKİLER

3	YANLIŞ YAPAN DİN BİLGİNLERİNE REDDİYELER-14 Seyyid M. Avni (Avnullah) ÖZMANSUR
8	ZULÛM HARAMDIR Lütfi DOĞAN
13	FETVALAR Halil GÜNENÇ
17	SULH Dr. B. AÇAN
21	İMAM GAZÂLÎ HAZRETLERİNDEN HİKAYELER
22	NURDAN DAMLALAR
23	KUR'AN'Î HAYAT İSLÂMÎ TERBİYE - 21
29	HADİS DERYASI B. ARİFOĞLU
30	İLÂHÎ
31	İMANIN FAYDALARI VE SONUÇLARI Emin YAVUZYİĞİT
37	DUA Şahin ERDÖNMEZ
38	İSLÂM'IN NEFERLERİ İLE ŞEYTANIN DOSTLARININ MÜCADELESİ Murat BUDAK
40	İLÂHÎ

www.avnullahozmansur.com

Önceki Sayımızdan Devam Ediyor

YANLIŞ YAPAN DİN BİLGİNLERİNE REDDİYELER-14

Şeyyid M. Avni (Avnullah) ÖZMANSUR

İslâm Ülkeleri Akademisyen ve Yazarlar Birliği
Kurucu Onursal Üyesi ve Yüksek İstişare Kurulu Başkanı ve
Özmansur İlim, İrfan, Kültür ve Eğitim Vakfı Kurucu Başkanı

ÇIPLAK UYARICI(!)

PROF.DR.YAŞAR NURİ ÖZTÜRK DİYOR Kİ - 2

Önceki Sayımızdan Devam Ediyor

Yahut, eski üstadın olan, Kur'an'ı yüzünden okuyamadığı halde **Mehdi resul olduğunu ve Arş'ı Âla' da peygamberlerin ruhlarına namaz kıldırmakta olduğunu**, 1998 yılında **Hulki Cevizoğlu'nun** yönettiği Ceviz Kabuğu programına beraber çıktığınızda bizzat size söyleyen ve yine size "daha düne kadar eteğime sarılıyordun diyen"; sizin de ona: "Ben ne bileyim sizi bir adam zannetmiştim" dediğiniz Sayın **İskender Evrenesoğlu** gibi: Ben Mehdi ve son Resulüm mü diyeceksiniz?

Tabii bunu söyleyemezsiniz! Çünkü o takdirde yalnız kalırsınız. Sizin en yakın arkadaşlarınız dâhil, bunu hiç kimse kabul etmez. Siz **Evrenesoğlu** ile kıyas edilemezsiniz. Çünkü onun; senelerdir etrafına topladığı ve de, "Allah içime girdi" dese O'na inanacak, halen Mehdi - Resul olduğuna inanan binlerce müridi var. Hâlbuki sizin yakın çevrenizin hepsi de, sizin gibi İlahiyat mensuplarıdır; onların da ilimleri ve kendilerine göre sizin gibi hedefleri vardır.

Zaten siz de bunu, Show Tv'de **Hulki Cevizoğlu'nun** Ceviz Kabuğu programına son çıktığınızda yalnız kaldığınızı anladınız: **İsmail Nacar**, Prof. Dr. **Zekeriya Beyaz** ve telefonla iştirak edenlere karşı, önce "ben kırk kitabı boşuna mı yazdım?" diye kendinizi savundunuz, sonra, "ben mehdilik iddiasında bulunmadım. Çıplak uyarıcı başka şey. Yine de; kitaplarım ve yazılarım yanlış anlamalara sebep oluyorsa onları tekrar gözden geçirir dü-

zeltirim" diyerek zorlamalar karşısında mecburen geri adım attınız; hatta **İsmail Nacar** sizi bir hayli sıkıştırdıktan sonra "...Sayın **Öztürk** ile beraber tarikatçılarla ne güzel mücadele ediyorduk, mehdilik iddiasıyla kendine yazık etti, kendini harcadı tüketti..." demişti. Ve sizi gerçekten üzümü; o da kolayca kahraman kesilmişti. Ancak ona, kaç kitap yazdığı sorulunca "**yazdığım hiç kitabım yoktur**" derken, biraz kendine gelmişti.

Netice olarak: O gece, sizin çıplak uyarıcılık iddianızı hiç kimse tasvip etmemiş, size kimse destek çıkmamıştı. Söylediğim gibi; önce tüm hadisi şerifleri dışlamak için "Dinin içeriğini, çerçevesini Kur'an çizer. Bunun dışında hüküm kaynağı aramak aldanış, kabullenmekse şirktir" (3) dedikten sonra; bir hadis-i şerife sığınarak "ben müceddid, yani her yüz yıl manen görevlendirilen dini yenileyici çıplak uyarıcıyım" dersiniz size kimse inanmaz ve de geri adım atarak: "kitaplarımı ve yazılarımı tekrar gözden geçirir düzeltirim" demek zorunda kalırsınız. Sayın **Öztürk!** Kur'an'da olmadığı hâlde, "**Her yüz senenin başında Allah (c.c.) bu ümmete bir müceddid (yenileyici) gönderir**" hadisine inanmak, kabul edip ona dayanarak; çıplak uyarıcılığınızı ilan etmekle, kendi inancınıza göre müşrik oldunuz mu yani Allah'a ortak koşunuz mu? Keşke tüm yanlışlarınızı düzeltseniz. Hatayı kabul edip dönmek, bildiğiniz gibi en büyük fazilettir.

Allah'ın (c.c.) size verdiği konuşma ve yazma kabiliyetini takva yolunda harcamanız gerekmez miydi!?

Sayın **Öztürk**, şimdi diğer konulara sırayla girelim:

Yine "Deprem sonrası" kitabınızın 30'uncu sayfasında şöyle diyorsunuz:

YAŞAR NURİ ÖZTÜRK'ÜN KİTABINDAN "DEPREM VE KERAMET FURYASI"

Deprem ve furyası diye başladığınız yazıda:

"Depremın ardından korkunç bir keramet furyası başladı. Önüne gelen, depremi biliyor-muş da her nasılsa söylememiş veya söylemiş de kimse dinlememiş havasına giriyor... Kimileri de biliyor-muş depremi... Tevhid dininin lügatına göre birer yedek ilâh yani, put olan bu biri, Amerika'da katıldığı bir radyo yayınında şunu söyleyebiliyor (4).

diyerek, isim vermeden Evrenesoğlu'nu tenkid ederken aynı hatayı siz de yapıyor ve diyorsunuz ki:

*"Bu olgunun bir anlamı daha vardır: Doğrusu o, bir ikazdır".
Tekrar söze dönelim:
"Siz, ama siz ona kulak vermediniz.
Yaratıcı planları en çok öfkeleniren şeylerden birinin de uyarıcıları bu ölçülerle değerlendirip bu şekilde yargılamak olduğunu hiç düşünmediniz. Ama bunu bilmediniz. Onu hırpaldınız, ezdiniz, küstürdünüz, etkisiz kıldınız" (5).*

Sayın **Öztürk**, bu iddialarınızla siz Evrenesoğlu'nu kat, kat aşacak kadar hata yapmıyor musunuz? Haşa siz Allah'mısınız ki; Çıplak uyarıcı(!) olarak sizin sözünüzden

sonra "ya felah, yahut da azap hak" olsun? Bu iddialar, Evrenesoğlu gibi sizin de boyunuzu aşmıyor mu?

Yine boyunuzu aşan başka bir işe girilerek: zamanında onu tanıyan tüm âlimlerce be-diüzzaman olduğu kabul edilmiş bulunan Said-i Nursî hazretlerine dil uzatmak cesaretini göstererek, tüm ömrünü İslâm ve Allah yoluna hasretmiş, zindanlarda kalmış, evlenmemiş, bir metre mülk sahibi olmamış, iman ve İslâm'ın ihyası için binlerce sayfa kitaplar yazmış, hâlen Türkiye'mizde ve dünyanın her tarafında milyonlarca imana hizmet eden ve İslâm'ı kâmil yaşayan hayranları bulunan ve de ahirete, Rahmeti Rahman'a göç etmiş bulunan mümin bir zatı haksız yere eleştirerek, aynı kitabınızda şöyle söylüyorsunuz:

*"Zilzal Sûresi, bilim ve kerameti birlikte kullanan ve Kur'an'la gerçekten hemhal olan kişiler tarafından da depremlerle irtibatlandırılmıştır. Örneğin " nur risaleleri" yazarı Said Nursî, İzmir'de vuku bulmuş bir depremi kısmen Zilzal sûresine, kısmen de "kalbe gelen manevi ihtar" kaynaklı ilhamlara dayanarak anlatıyor. Bu ilim, keramet karması çözüm şekline göre, depremi ramazan günü şarkılar çalıp söylemeye, özellikle kadın sesiyle şarkı söyletmeye Allah tarafından verilmiş bir cezadır. Aynı açıklamanın devamında şu bilgi de var:
Bu açıklama Kur'ansal verilere de tarihsel gerçeklere de uymuyor. Çünkü yaşadığımız deprem kitabında bol miktarda basılıp dağıtılan deprem kitabında depremin sebebini de gösteriyor:
Yaklaşık yirmi bin cana kıyan bu son depremin bu sebeplerden hangisine dayandığını çıkarabilmiş değilim" (6).*

Sayın **Öztürk** bu bölümde de, Said Nursî Hazretlerinin "Sözler" isimli kitabından bazı

cümleleri seçip, istediğiniz yönde yorumlarla, okuyanlara yanlış bilgiler veriyorsunuz. Sizin aldığınız cümlelerin aslını, o zatın kitabından aynen alarak karşılaştıracağız; o vakit göreceksiniz ki, o mübarek zatın ifadeleri sizinkinin yanında çok yumuşak ve makul kalıyor.

Said Nursî Hazretleri diyor ki:

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زَلِزَلَهَا وَأُخْرِجَتِ
الْأَرْضُ أَنْقَالَهَا وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا هَذَا
يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا بَأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَى
لَهَا يَوْمَئِذٍ يَصُدُّرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا
أَعْمَالَهُمْ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ
وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

“Vaktaki: Yer, kendisine ait şiddetli bir zelzele ile sarsılır. Ve yer ağırlıklarını dışarıya çıkarır. Ve insan, buna ne oluyor demiş olur. O gün -yeryüzü,- kendi haberlerini anlatır. Çünkü şüphe yok, Rab’bin ona vahyetmiştir. O gün insanlar, amelleri kendilerine gösterilmek için darmadağın halde dönerler. Artık her kim bir zerre ağırlığında bir hayır işlemiş ise onu görecektir. Ve her kim bir zerre miktarı bir şer işler ise onu görecektir” (Zilzal Suresi, ayet: 1-8).

“Şu sure, katıyyen ifade ediyor ki: küre-i arz, hareket ve zelzelesinde vahy ve ilhama mazhar olarak emir tahtında depreniyor. Bazen de titriyor.

Manevi ve ehemmiyetli bir canibden, şimdi ki zelzele münasebetiyle altı yedi cüz’i suale

karşı, yine manevi ihtar yardımıyla cevapları kalbe geldi. Tafsilen yazmak kaç defa niyet ettimse de izin verilmedi. Yalnız icmalen kısacık yazılacak.

Bu zelzelenin maddi musibetinden daha elim, manevi bir musibeti olarak, şu zelzelenin devamından gelen korku ve me’yusiyet, ekser halkın ekser memlekette gece istirahatını selbederek, dehşetli bir azab vermesi nedendir?

Şöyle denildi ki: Ramazan-ı şerifin teravîh vaktinde kemal-i neşe ve sürur ile sarhoşçasına gayet heveskârane şarkıları ve bazan kızların sesleriyle, radyo ağızıyla bu mübarek merkez-i İslâmiyetin her köşesinde cazibedarane işittirilmesi, bu korku azabını netice verdi.

Niçin gâvurların memleketlerinde bu semavi tokat başlarına gelmiyor? Bu biçare müslümanlara iniyor.?

Büyük hatalar ve cinayetler, tehir ile büyük merkezlerde ve küçücük cinayetler, tacil ile küçük merkezlerde verildiği gibi;

Bazı eşhasın hatasından gelen bu musibet bir derece memlekette umumi şekle girmesinin sebebi nedir?

Umumi musibet, ekseriyetin hatasından ileri gelmesi cihetiyle, ekser nâsın o zalim eşhasın harekâtına fiilen veya iltizamen veya iltihaken taraftar olmasıyla manen iştirak eder. Musibet-i ammeye sebebiyet verir.

Madem bu zelzele musibeti, hataların neticesi ve kefaret-üz-zünubdur. Masumların ve hatasızların o musibet içinde yanması nedendir? Adaletullah nasıl müsaade eder?

Bu mesele sırr-ı kader taalluk ettiği için, risale-i kadere havale edip yalnız burada bu kadar denildi:

Yani: Şu âyetin sırrı şudur ki: Bu dünya bir meydan-ı tecrübe ve imtihandır. Ve dar-ı teklif ve mücahededir. İmtihan ve teklif, iktiza ederler ki, hakikatlar perdeli kalıp, ta müsabaka ve mücahede ile Ebu Bekirler, Ala-yı illiyyine çık-sınlar ve Ebu Cehiller, esfel-i safiline girsinler. Eğer masumlar, böyle musibetlerde sağlam kalsaydılar, Ebu Cehiller, aynen Ebu Bekirler

gibi teslim olup, mücahede ile manevi terakki kapısı kapanacaktı. Ve sırr-ı teklif bozulacaktı. Madem, "mazlum, zalim ile beraber musibete düşmek hikmet-i ilahice lazım geliyor. Acaba o biçare mazlumların rahmet ve adaletten hissele-ri nedir.?"

Bu suale karşı cevaben denildi ki: O musibette ki gazab ve hiddet için de onlara bir rahmet cilvesi var. Çünkü: O masumların fani malları, onların hakkında sadaka olup, baki bir mal hükümüne geçtiği gibi, fani hayatları dahi bir baki hayatı kazandıracak derecede bir nevi şehadet hükmünde olarak, nisbeten az ve muvakkat bir meşakkat ve azabdan büyük ve daimi bir kazancı kazandıran bu zelzele, onlar hakkında aynı gazap içinde bir rahmettir.

Bu hadise-i arzıyye, bu memleketin ahali-i İslâmiyesine bakması ve onları hedef etmesi, ne ile anlaşılıyor? Ve neden Erzincan ve İzmir taraflarına daha ziyade iliştiriyor?

Bu hadise, hem şiddetli kışda, hem karanlıklı gecede, hem dehşetli soğukta, hem ramazan hürmetini tutmayan bu memlekete mahsus olması, hem tahayyüratından intibaha gelmediklerinden, hafifçe gafilleri uyandırmak için, o zelzelenin(depremin) devam etmesi gibi çok emarelerin delaletiyle bu hadise ehl-i imanı hedef edip, onlara bakıp namaza ve niyaza uyandırmak için sarsıyor ve kendisi de titriyor. Biçare Erzincan gibi yerlerde daha ziyade sarsmasının iki veçhi var biri: hataları az olmak cihetiyle, temizlemek için tacil (acele) edildi. İkincisi: o gibi yerlerde kuvvetli ve hakikatlı iman muhafızları ve İslâmiye hamileri az veya tam mağlup olmak fırsatıyla ehl-i zındıkanın orada tesirli bir merkez-i faaliyet tesisleri cihetiyle en evvel oraları tokatladi, ihtimali var. Gaybı Allah (c.c.) bilir" (7).

Görüldüğü gibi Bediüzzaman hazretleri çok kibar bir şekilde, Ramazan ayında teravih saatlerinde hoparlörlerini bağırarak tera-

vih namazında bulunanları rahatsız eden ve o mübarek günde belki içkili âlemler yapan bazı kimselere gayet kibar bir şekilde sitem ederken; "O gibi yerlerde kuvvetli ve hakikatlı iman muhafızları ve İslâmiyet hamileri az veya tam mağlup olmak fırsatıyla **ehl-i zındıkanın orada tesirli bir merkez-i faaliyet tesisleri** cihetiyle en evvel onları tokatladi, ihtimali var." demektedir. Zuhura gelen deprem felaketinin genel olmasındaki hikmetleri anlatarak; hemen ekser için depremin bir felaket değil ahiret yönünden bir mükâfat ve rahmet olduğunu, masum olarak ölenlerin şehid ve mallarının sadaka yerine geçeceğini ifade ederek, depremezdeleri töhmetten kurtarıırken, yakınları için de, büyük bir teselli vermektedir.

Devamı gelecek sayımızda yayınlanacaktır.

Dipnotlar:

- 3** Yaşar Nuri Öztürk, Kur'an'daki İslam, s. 8.
- 4** Depremin Gösterdikleri, s. 30.
- 5** Depremin Gösterdikleri.
- 6** Depremin Gösterdikleri, s. 31-32.
- 7** Said Nursi Sözler, s.164-165, 168.

ZULÜM HARAMDIR

Lütfi DOĞAN

Diyanet İşleri Eski Başkan Vekili
İslâmî İlimleri Araştırma ve Yayma Vakfı Başkanı

Hadis-i Şerifin Tercümesi:

Ebu Zer el-Ğıfari'den -Allah ondan razı olsun- Resul-i Ekrem (s.a.v.) Efendimiz, Rabbi Celili Teâlâ ve Tekaddes Hazretlerinden rivayet ettiklerinden olmak üzere, bu hadis-i şerifi nakil buyurdu ve şöyle dedi: Allah Teâlâ buyurdu ki:

"Ey kullarım! Biliniz ki ben, zulmü kendi zat-ı kibriyama haram kıldım (Zulümden münez-zehim) Sizin aranızda da zulmü haram kıldım. Öyle ise siz, birbirlerinize haksızlık (zulüm) etmeyiniz. Ey kullarım! Benim hidayet ettiklerim-

den başka hepiniz dalalettesiniz (sapıklıktasınız). (Peygamber gelmezden önce İslâm'dan, şeriatten habersiz idiniz) Öyle ise, benden hidayet (doğruya yöneltimenizi) dileyiniz de ben size hidayet vereyim. Ey kullarım! Benim beslediğimden başka hepiniz açsınız. Öyle ise, benden taam (yiyecek) isteyin de ben, sizi besleyeyim. Ey kullarım! Benim giydirdiklerimden başka hepiniz çıplaksınız. Öyle ise, benden giyecek isteyin ki sizi giydireyim. Ey kullarım! Doğrusu siz, gece ve gündüz hep hata işlersiniz. Ben de baştan başa bütün günahları bağışlarım. Öyle ise, siz benden mağfiret (af) dileyiniz (istiğfarda bulununuz) ki ben de sizi mağfiret

edeyim. Ey kullarım! Sizlerin bana zarar veremeye gücünüz yetmez ki bana zarar verebilesiniz ve yine sizin, bana bir fayda vermeye gücünüz yetmez ki bana bir fayda verebilesiniz. Ey kullarım! Sizden önce gelen ve sonra gelecekler; insiniz, cinniniz, içinizde en fazla takva sahibi kim ise, onun kalbi üzere olsanız, sizin bu durumunuz, benim mülkümde bir şey arttırmaz. Ey kullarım! Sizin evveliniz, ahiriniz; insiniz, cinniniz, içinizde en facir (kötülük işleyen) kimselerin kalbi üzere (isyankâr) olsa yine de benim mülkümde bir şey eksilmez. Ey kullarım! Sizin evveliniz, ahiriniz; insiniz, cinniniz (hepiniz) bir yerde durup da benden isteklerde bulunsanız ve ben de sizin her birinize istediğinizi versem bu (ihsanlar), nezd-i ilâhimde olanlardan (hazinelirimden) hiçbir şey eksilmez. Ancak bir iğne denize batırılıp çıkartıldığında denizden ne eksiltmiş ise o kadar bir şey eksiltmiş olur. Ey kullarım! O (amellerin) hepsi ancak sizin amellerinizdir. Ben, sizin amellerinizi tamamen kaydediyorum. Sonra sizin amellerinizin karşılığını tamamen vereceğim. Her kim, karşılık olarak hayır bulursa Allah'a hamd etsin, kim de iyilikten başkasını bulursa, sadece kendi nefsinin kinasın" (1).

Bu hadis-i şerifi Müslim rivayet etmiştir.

Resul-i Ekrem (s.a.v.) Efendimizin Rabb'imizden bize bildirdikleri bu gibi hadis-i şeriflere hadis-i kudsî denir.

Hadis-i kudsî: İlham yolu ile Hazreti Peygamberin kalbine ilka olunan (atılan) manadır. O manayı Resul-i Ekrem Efendimiz (s.a.v.), kendi ifadeleri ile ümmetine bildirmiş ve tebliğ etmiştir. Bu gibi hadis-i şerifler, mana itibarı ile Allah tarafından indirilmiş ve sözleri ise, Peygamber Efendimize (s.a.v.) aittir.

Hadis-i Şerifle İlgili Açıklamalar:

Zulüm haramdır:

1- Bu hadis-i şerifi, Müslim Sahih'inde "Kitabu'l-Birr, Babü Tahrimi'l-Zulm"de 2577

numaralı hadis olarak zikretmiştir. Hadis, Rabbanî, büyük ve mübarek (çok bereketli) bir hadis-i şeriftir. Ve İslâm'ın usul, fûru ve adabına ait kuralları ihtiva etmektedir. Manası çok açık olan bu hadis-i şerif, kudsî adı verilen hadislerdendir. Kudsî hadis-i şerif, Resul-i Ekrem Efendimizin (s.a.v.), Allah Teâlâ'dan naklen beyan ettiği ve "Allah Teâlâ buyurdu ki" veya "Allah Teâlâ buyuruyor" gibi ifadeler ile bildirdiği hadis-i şeriflerdir. Kudsî hadis-i şerifin manası, Cenab-ı Hak tarafından Hz. Peygambere mana olarak bazen vahyi ve ilham tarihiyle veyahut da uyku hâlinde iken bildirilir. Resulullah da, kendi sözleri ile bu hadis-i şerifi, ümmetine beyan eder.

Kudsî hadis-i şerifler ile diğer hadis-i şerifler arasındaki fark: Resul-i Ekrem (s.a.v.) kudsî hadis-i şerifi, Cenab-ı Hak'a izafe (isnad) eder. Diğer hadislerde ise, doğrudan Hz. Peygamber kendileri buyururlar. Örnek:

"Amellerin karşılığı niyetlere göredir". "Kurtuluş doğru sözlü olmaktadır". "Temizlik imanın yarısıdır" gibi hadislerdir.

Kur'an-ı Kerim'in hem lafzı, hem de manası Allah Teâlâ'nın vahyidir. Kur'an, Cenab-ı Hak tarafından Cebrail (a.s.) vasıtasıyla Hz. Peygambere (s.a.v.) indirilmiş, mushaflarda yazılmış ve tevatür yolu ile bizlere bildirilmiş olan nazm-ı celildir (vahiydir). Kur'an-ı Kerim mucizdir. Onun en kısa suresinin bile benzerini ortaya koymaktan O, bütün beşeriyeti aciz bırakmıştır. Kur'an'ın namazda kıraat olarak okunması farzdır. Ancak abdestli olarak ele alınabilir. Kudsî hadis-i şerif ise, namazda Kur'an yerine okunamaz ve mana olarak rivayet etmek caizdir. Abdestli olmayan bir kimse eline alabilir. Bunlara 'İlâhî hadis' adı da verilir. Bunlara ait, hadis imamları müstakil eserler yazmışlardır. 'El-İthafatü's-Seniyye bi'l-Ehadi-si'l-Kudsiyye' adlı eser de bunlardan biridir.

Haksızlık yapmak zulümdür, haramdır:

2- Zulüm, başkasının hakkı üzerinde tasar-

rufta bulunmaktır. Bu ise, haramdır. Allah Teâlâ zulümden münezzehtir. Allah Teâlâ hakkında zulüm muhaldir (düşünülemez). Varlık âlemi Allah'ındır. Varlık âlemini yaratan, koruyan ve tedbir eden (koruyup yöneten) Allah Teâlâ'dır. Mülk O'nundur. O, kendi mülkünde dilediği gibi tasarruf eder ve dilediğini yapar. Bu kudsi hadis-i şerifte Cenab-ı Hak şöyle buyurmuştur:

"Ben zulmü zatı kibriyama haram kıldım. Ve zulmü sizin aranızda da haram kıldım. Birbirinize haksızlık etmeyin".

Keza Kur'an-ı Kerim'de de birçok ayetlerde meal olarak şöyle buyurulmuştur:

"(Resulüm) Rabb'in kullarına asla zulmedici değildir" (Fussilet Suresi, ayet: 46).

"Allah, zerre ağırlığı kadar da olsa haksızlık yapmaz" (Nisa Suresi, ayet: 40).

"Allah hiçbir kimseye haksızlık yapmak istemez" (Mü'min Suresi, ayet: 31).

"Allah insanlara haksızlık etmez. Lâkin insanlar, kendilerine haksızlık ederler" (Yunus Suresi, ayet: 44).

Bunlar ve benzeri ayet-i kerimeler Kur'an-ı Kerim'de çoktur.

Allah Teâlâ zulmü hem kendine haram kılmış ve hem de insanlar arasında birbirlerine haksızlık etmelerini yasaklamıştır. Kişinin, başkalarına zulüm yapması haram olduğu gibi, kendi nefesine haksızlık yapması da haramdır. Zulmün en büyüğü Allah Teâlâ'ya ortak koşmaktır. Kur'an-ı Kerim'de meal olarak:

"Doğrusu şirk pek büyük bir zulümdür" (Lokman Suresi, ayet: 13)

buyurulmuştur. Yine Kur'an-ı Kerim'de meal olarak şöyle buyurulmuştur:

*"Rabb'imiz! Bizi sıratı müstakime
(dosdoğru olan yoluna) hidayet buyur ve
o yolda bizleri kararlı kıl"
(Fatıha Suresi, ayet: 6).*

“Haksızlık yapanlara (en küçük şekilde dahi) meyletmeyiniz. Sonra size ateş dokunur” (Hud Suresi, ayet:113).

Resul-i Ekrem (s.a.v.) de bir hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuşlardır:

“Zulümden sakınınız. Doğru- su zulüm kıyamet gününde zulmetler, (karanlıklardır)” (2).

Zalimin evi yıkılmıştır, haraptır. Bir süre sonra olsa bile. Darb-ı meseli ne kadar anlamlıdır.

Cenab-ı Hak, ilâhî hikmeti gereği haksızlık yapana bazen mühlet verir. Ancak bir de intikam almak istedi mi, haksıza kurtuluş yoktur. Cenab-ı Hakk'ın intikam alması çok elem verici ve çok şiddetlidir.

Bütün muamelelerde adalet esastır:

3- İslâm'ın en büyük hedeflerinden biri de insanlar arasında ve bütün muamelelerde adalete uyulmasıdır. Mülkün ve gerçek medeniyetin de temeli adalettir. Haksızlık ise, mülkün harap olmasına milletlerin ve medeniyetlerin yıkılmasına sebeptir. Zulüm, dünyada huzur ve mutluluğun yok olmasının ve ahirette en çetin azaba uğramanın en büyük sebebidir. Hadis-i şerifte şöyle buyurulmuştur:

“Ey kullarım! Benim hidayet verdiğim (hak yola getirdiğim) kimselerden başka hepiniz hidayetden habersizdiniz. Siz, benden hidayet isteyin ki ben de sizi hidayete erdireyim”.

Bu ve bunun benzeri cümleler, şu gerçekleri ifade etmektedirler: Bütün insanlar, Cenab-ı Hakk'ın yardımına muhtaçtır. Eğer Allah Teâlâ, fazlı ve keremi ile insanların rızıklarını ikram etmez ve onları hidayete erdirmezse onlar ne kendilerine bir yarar sağlayabilirler

ve ne de kendilerine gelecek bir zararı önleyebilirler.

Allah Teâlâ Rahmandır; sonsuz merhamet ve kerem sahibidir. Kendisinden istenmesini de sever. İnsanların, din ve dünya bakımından, bütün ihtiyaçlarını O'ndan istemeleri gerek-

tiğini, keremiyle insanlara bildirmiştir. Bu hadis-i şerifte olduğu gibi, bir başka kudsî hadis-i şerifte de şöyle buyurulmuştur:

“Sizden birinin, bir ihtiyacı olursa, onu benden istesin; hatta ayakkabının bağını bile”.

“Allah, zerre ağırlığı kadar da olsa haksızlık yapmaz”
(Nisa Suresi, ayet: 40)

Gerçek hidayeti ihsan edecek de ancak Allah Teâlâ'dır. Kişi, hidayeti (hak yola ermeyi) ve o yolda kararlı olmayı da ancak Rabb'inden istemelidir. Hadis-i şerif, bütün insanlara bu gerçeği hatırlatıyor. Nitekim her mümin, beş vakit namazın her bir rekâtında:

“Rabb'imiz! Bizi sıratı müstakime (dosdoğru olan yoluna) hidayet buyur ve o yolda bizleri kararlı kıl” (Fatiha Suresi, ayet: 6)

mealindeki ayet-i kerimeyi okur. Cenab-ı Hak'tan daima hidayet (hak yol üzere olmak) talebinde bulunur. Bu ise, insan için büyük bir lütuf ve büyük bir mazhariyettir.

Olgun bir mümin, Cenab-ı Hakk'ın yasakladığı şeylerin hepsinden uzak kalır. O'nun emrettiklerini de gücü ölçüsünde yerine getirir. Hataları, günahları -ne olursa olsun- onlara tevbe eder; bağışlanmasını Allah'tan diler ve bilir ki, Allah Teâlâ bütün günahları bağışlayandır. O'ndan başka günahları bağışlayan da yoktur.

4- Olgun mümin, daima ümit var olur ve bilir ki insanoğlunun her biri, hata edebilir ve günah işlemiş olabilir. Ancak hata edenlerin en

hayırlısı, hatalarından dönen, samimiyetle tevbe edip Allah yoluna girmiş olan kimselerdir. Ve yine bilir ki, Allah Teâlâ tevbe edenleri ve içi-dışı tertemiz olan insanları sever. Tevbe de günah kirlerini silip temizler.

İnsanların hepsi, en ziyade takvaya sahip bulunan insanın kalbi gibi, temiz kalbe sahip olsalar, bu kendileri için rahmettir. Lâkin onların bu güzel durumları, Cenab-ı Hakk'ın mülkünde hiçbir şey arttırmış olamaz. Ya da bütün insanlar en şerli kimseler olsalar; bunun zararı da sadece kendilerinedir. Onların bu durumları Cenab-ı Hakk'a hiçbir zarar veremez. Allah (c.c.), âlemlerden müstağnidir (hiç kimseye muhtaç değildir, her varlık O'na muhtaçtır).

5- Bütün amellerimizin, kaydedildiği ve konduğu bilinmelidir. Allah Teâlâ'nın, murat ettiği vakit geldiğinde amellerimiz (kitabımız, amel defterimiz), tam olarak önümüze konulacaktır. Kitabında iyilikler bulunan kimseler sevinirler; Allah'a hamd ederler. Ancak kitabında başka şeyler bulunan kimselerin, sadece kendilerini kınamaları gerekir, başkalarını değil. Allah Teâlâ zulümlerden münezzehtir (uzaktır). O'nun yüce huzurunda hiçbir insana zerre miktarı zulüm yapılamaz. İşte bu hususlarla ilgili olan birkaç ayet-i kerimenin meallerini buraya kaydediyoruz.

"Kim zerre ağırlığında iyilik yapmışsa, onun karşılığını görecektir. Kim de zerre ağırlığında kötülük yapmışsa, onun karşılığını görecektir" (Zilzal Suresi, ayetler: 7-8).

"Böylece insanlar, yaptıklarını karşılarında hazırlanmışlardır. (Resulüm!) Rabb'in hiç kimseye zulmetmez" (Kehf Suresi, ayet: 49).

"Herkesin iyilik olarak yaptıklarını da kötülük olarak yaptıklarını da karşısında bulunduğu günde insan, isteyecek ki, kötülüklerle kendi arasında uzak (ve uzun) bir mesafe bulunsun. Allah (kendisine karşı gelmekten) sizi sakındırıyor. Allah, kullarına çok şefkatlidir" (Âl-i İmran Suresi, ayet: 30).

"Rabb'imiz! Biz kendimize haksızlık ettik. Eğer Sen bizi, bağışlamaz ve bize acımazsan hiç şüphesiz biz ziyan etmişlerden oluruz" (Araf Suresi, ayet: 23)

duası, ne kadar güzel bir duadır. Biz de aynı dua ve niyazda bulunuyoruz. Kabul buyur Rabb'imiz!

"Erkek veya kadın mümin olarak kim, iyi amel işlerse biz, onu mutlaka güzel bir hayatla yaşatırız ve mükafatını da elbette yapmakta olduklarının en güzeli ile veririz" (Nahl Suresi, ayet: 97).

Dipnotlar:

- 1 Müslim, Kitabu'l-Birr, Bölümü, Hadis-i Şerif No: 2577.
- 2 Ahmed b. Hanbel, Müsned, Kenzü'l-Ummal, 3/499, No: 7599.

"Amellerin karşılığı niyetlere göredir".

(Hadis-i Şerif)

Önceki sayımızdan devam ediyor.

FETVALAR

Halil GÜNENÇ

MUAMELÂT VE HUKUK - 5

SORU: Sigorta, Bağkur ve Emekli Sandığı'ndan emeklilik maaşını ihtiyaç olmazsa da almak caiz midir?

CEVAP: Maaş ile emeklilik maaşı arasında fark yoktur. Devlet, memuriyete veya başka bir işte çalıştırdığı kimselere maaş verebildiği gibi, maslahata binaen çalıştırmadığı kimselere de maaş verebilir. Hatibî Şirbini şöyle diyor: Öşür ve vergi gibi şeyler vatandaşlardan zor ile alınıyorsa, bu mallar birbirine karışıp ayrılmaları mümkün olmadığı ve sahipleri tanınmadığı için artık beytülmale ait olur. Hükümdar ve diğer yetkililer istedikleri vatandaşa onu teberrü edebilirler (43). İbn Âbidin de hükümdarın, gördüğü maslahata binaen devlet malından istediği kimseye verebildiğini ifade ediyor (44).

Ayrıca Cassas, kâfir hükümdardan müktesep hakları olması dolayısıyla Müslümanların maaş alabileceğini misal ve tafsilatıyla açıklamaktadır (45).

SORU: Şarap fabrikasında çalışmak caiz midir?

CEVAP: Şarap fabrikasında çalışmak caiz değildir. Çünkü bu müessese, İslâm'ın kabul etmediği ve kendisiyle amansız bir şekilde mücadele ettiği içkiyi imal eden bir müessesedir. Burada çalışmak Allah'a karşı gelmek anlamını ifade ettiği gibi, insanların ruh, akıl ve bedenini ifsad etmek için çalışmak anlamını da ifade eder. Bunun için Peygamber (s.a.v.) içki içeni lanetlediği gibi onu

yapanı ve meydana gelmesi için çalışanı da lanetlemiştir. Peygamber (s.a.v.) buyuruyor : "Allah, içkiyi, onu içeni, sunanı, satın alanı, satanı, sıkkanı ve kendisi için sıkılmasını isteyen, taşıyanı, kendisi için taşıyanı lanetlemiştir".

Şarap fabrikasında çalışmak haram olduğu gibi. İslâm'ın yasakladığı her şeyde çalışıp, yardımcı, olmak da haramdır.

SORU: Müslüman olmayan bir devletin silah fabrikasında çalışmak caiz midir?

CEVAP: Müslüman olmayan bir devlete silah satmak ve silahı üretip imal eden fabrikasında çalışmak caiz değildir. Bu hususta ihtilaf yoktur (46). Çünkü bu silah, Müslümanlara karşı kullanılabilir. Harp meydanında düşmanın safında bulunup Müslümanlarla savaşmak ne ise, onlara silah satmak veya silah imal etmek de böyledir.

Binaenaleyh yurt dışında çalışan vasıflı veya vasıfsız işçilerimiz, durumlarını buna göre ayarlayıp silah fabrikasında, çalışmamaya gayret etmelidirler. Ancak silah yapmasını öğrenmek gayesiyle orada çalışmakta beis yoktur. Yol kesicilere, anarşistlere silah satıp yardımcı olmak da aynı şekilde haramdır (47).

SORU: Avrupa ve Amerika gibi Müslüman olmayan bir memlekette çalışmak caiz midir?

CEVAP: Müslüman olmayan bir ülkede veya bir gayr-i müslimin yanında çalışmak caizdir. Haram

olduğuna dair hiç bir Şey varid olmamiŐtır. Hz. Ali (k.v.) buyuruyor ki: *“Bir gün çok acıkmıŐtım. Medine avalı(mıntıka)’sinde iş bulmak gayesiyle oraya gittim. Yahudi bir kadına rast geldim. nnde bir toprak yığını vardı. Onu amur yapmak istediğini tahmin ettim. Bunun zerine her bir su kovası için birer hurma ile anlaŐtık ve on altı kova çektim. Ve bu sebeple ellerimin içi kabarıp su toplamiŐtı. Sonra kadına gittim on altı tane hurma verdi bana. Bilahare, Peygamber (s.a.v.)’e varıp kendisine tekrar haber verdim. O da o hurmadan benimle birlikte yedi”* (48).

SORU: Evi, içki içip, ha’a tapan bir gayri-mslime kiraya vermek caiz midir?

CEVAP: Kur’an, dini kitap ve silahtan başka Şeyleri gayri-mslime satmak caiz olduğu gibi; ev, dkkın ve arsa gibi Şeyleri de ona kiraya vermek caizdir (49). içinde gayri meŐru Şeylerin yapılması buna mani değildir. nk kiradan maksat oturmaktır. Binayı, meyhane veya muvakkaten de olsa gayri-müslimler için mabet olarak kullanılmak üzere kiraya vermek caiz değildir.

SORU: Bir gayri-mslime kamyon, kamyonet gibi vasıta ile içki taŐımak caiz midir?

CEVAP: Bir gayri-mslime kamyon ve kamyonet gibi bir vasıta ile içki taŐımak İmam Şafii ile İmmeyne göre haramdır. nk içki sebebiyle Hz. Peygamberin lanetlediği on kiŐiden birisi de içki taŐıyandır. Bu aynı zamanda Allah’ın yasakladığı bir Şeyin iŐlenmesi için yardım sayılır, ancak İmam-ı A’zam’a göre caizdir. Alınan cret de haram sayılmaz (50).

Bu ihtilaf, İslâm dininde yasak olan her Őeye caridir. Yani bir Şey İslâm dininde yasak olduğu hâlde Müslüman bir kimsenin bir gayri-müslim için onu taŐıması, koruması İmam-ı A’zam’a göre caiz, diğer imamlara göre caiz değildir. Mftabih olan budur.

SORU: Müslüman olmayan bir kimse hamama

girerse ona hizmet etmek caiz midir?

CEVAP: Hamam sahibi veya orada çalışan kimse- nin para, müŐteri celb etmek veya İslâm’a ısındırmak gibi bir gaye için gayri-mslime hizmet edip ikram etmesinde beis yoktur. Fakat böyle bir gaye yoksa, onlara hizmet etmek caiz değildir (51). Yine Müslümanların terbiye ve güzel ahlkını gösterip İslâm’ın yüceliğini anlatmak gayesi ile ülkemize gelen turistlere karşı iyi davranmak, onlara ikram etmek caizdir. Aynı zamanda büyük bir vazifedir. Bazı tarihçilere göre Semerkand’ın İslâm’a girmesinin en büyük sebebi, vredeki Müslümanların güzel terbiye ve yaŐayıŐlarıydı. Gayri-müslim de olsa, onları iyi karŐılamak lazımdır. Peygamber (s.a.v.) Medine’de gayri-müslim komŐusuna ikramı tavsiye eder, kendisine hediye gönderirdi.

SORU: Kur’an-ı Kerim’i ücret mukabilinde okumak caiz midir? Peygamberin (s.a.v.) zamanında l için Kur’an-ı Kerim okunur muydu?

CEVAP: Kur’an-ı Kerim’i tilavet etmek büyük ibadetlerden biridir. Cenab-ı Hak muhtelif ayetlerde Kur’an-ı Kerim’i tilavet eden kimseleri medh ve sen ederek büyük mkafatlarla mkafatlandıracağını vaad ediyor. Peygamber (s.a.v.) de Kur’an-ı Kerim’in her harfi için on hasene olduğunu müjdeliyor. Yalnız baŐkası için Kur’an-ı Kerim’i tilavet etmek hususunda ihtilaf vardır. İmam Şafii ile birçok aŐhab; namaz, oruç ve zekat gibi ibadetler baŐkası için caiz olmadığı gibi, tilavet de baŐkası için caiz olmaz diyorlar (52).

Hanefi uleması ile Şafii ulemasının bir kısmı dua ya kıyas etmek suretiyle baŐkası için Kur’an-ı Kerim’i okumak caizdir, diyorlar.

Ancak Şafii mezhebine göre kabristanda ve meyitin yanında Kur’an-ı Kerim’i okumak, rahmetin inmesine vesile olduğu için, birisini kalbten hatırlayıp Kur’an-ı Kerim’i tilavet etmek ve ondan sonra *“Ya Rabbi! Okunan Kur’an-ı Kerim’in sevabı kadar filan adama ver”* diyerek dua etmek de hatırlanan adamın (kimsenin) rahmete mazhar

olmasına vesile olur. Ve bu takdirde tilavet ücreti alınabilir (53). Ama Hanefi mezhebinde ise, taat ve ibadet karşılığında ücret almak haram olduğundan Kur'an-ı Kerim'i menfaat karşılığı okumak caiz değildir. Ücret alan da mesul, veren de mesuldür. Peygamber (s.a.v.) şöyle buyuruyor: *"Kur'an-ı Kerim'i tilavet ediniz. Fakat karşılığında ücret alıp menfaat sağlamayınız"*.

Ancak Hanefi Mezhebi'nin son âlimleri ezan, imamet, vaaz ve Kur'an-ı Kerim öğretmek mukabilinde ücret almaya cevaz vermişlerdir. Çünkü ücret mukabilinde muayyen kimselere bu vazife yaptırılmazsa vazife aksaklığı olacak ve şair-i İslamiyenin ortadan kalkmasına sebep olacaktır (54).

Peygamber (s.a.v.)'in zamanında ölü için Kur'an-ı Kerim okunduğuna dair sahih bir hadis varid olmamıştır. Ancak yukarıda belirttiğim gibi Hanefi uleması, duaya kıyasla, ölmüş olan kimse için okunur diye hüküm etmişlerdir. Hülâsa: Hanefi mezhebinde imamet, ezan ve tedris dahil, her ibadet mukabilinde ne ücret alınır, ne de verilir. Übey bin Ka'b diyor ki: *"Birisine Kur'an-ı Kerim'i öğrettim. O da bana bir yay hediye etti, durumu Peygamber (s.a.v.)'e naklettim. Bu münasebetle Peygamber (s.a.v.) buyurdu ki: "Almışsan ateşten bir yay almış olursun"*. Bunun üzerine yayı geri çevirdim (55). Peygamber (s.a.v.) bir hadisinde şöyle buyurmuştur: *"Kur'an-ı Kerim'i okuyunuz ve dileklerinizi Allah'a götürünüz. Sizden sonra öyle kimse-ler gelecek ki Kur'an-ı Kerim'i okuyacak ve halka el açacaklar"* (56).

Fakat ulemâyı müte'ehirin (Hicretten üç yüz yıl sonra gelen ulemâ), beytü'l-malın (devlet hazinesinin) yardımı kesilip dine bağlılık gevşedikten sonra, imamet, ezan ve tedris gibi İslâm'ın şî'arı sayılan ibadetler mukabilinde ücret verilmediği takdirde bunların ihmale uğrayıp ortadan kalkması endişesi ile ücret almaya ve vermeye cevaz vermişlerdir (57).

Ama İslâm'ın şî'arı değil, şahsi ibadet sayılan Kur'an-ı Kerim tilavet etmek gibi bir ibadet muka-

bilinde asla ücret almak ve vermek caiz değildir (58). Maalesef zamanımızda para ve çıkar için öyle şebekeler kurulmuş ki, ses sanatkârlarına rahmet okutuyorlar, halkı soyup soğana çeviriyorlar.

SORU: Kira akdi nasıl meydana gelir?

CEVAP: Hanefi mezhebine göre, kira akdi iki yoldan birisiyle meydana gelir.

1 - Sigadır. Mesela ev sahibi kiracıya: Ben evimi bir sene müddetle şu kadar para karşılığında sana kiraya verdim, der. Kiracı da: Evini bir sene müddetle şu kadar para karşılığında kiraladım, der.

2 - Mu'âtâtdır. Yani bir söz söylemeden gemi, tren, gibi ücreti belli olan şeylerin bedelini re'sen vermek.

Mu'âtât ile evi kiraya vermek de caizdir. Mesela birisi belli bir ücret mukabilinde belli bir zaman için evini birisine kiraya verir, müddet bitince kiracı ses çıkarmadan evde oturmaya devam eder ve böylelikle kira yeniden mun'akid olmuş olur. Fakat her sene ücret ayarlanacaktır (59).

Şafii mezhebine göre birinci sene bitince kiracı evden çıkmaya mecburdur, Ancak yeni bir akit ile evde oturmaya devam edebilir.

SORU: Birisi hisseli bir mağazada kirada duruyor, hissedarların bir kısmı kiracıyı çıkarıp yerine kendileri girmek isterken bir kısmı da kiracının yerinde kalmasını istiyor. Bu durumda kiracı nasıl hareket etmelidir. Mağazaya talip olan hissedarlar, ortakları istemedikleri hâlde onda durabilirler mi?

CEVAP: Kira muamelesinin sahih olabilmesi için, kira müddetinin kaç ay veya kaç yıl olduğu belirtilmelidir. Belirtilen müddet bitmemiş ise, hiç bir surette mal sahibi kiracıyı çıkartıp dışarı atamaz. Müddet bitmiş veya müddetten söz edilmemiş ise, mal sahibi kiracıyı hemen çıkartabilir. Sualde

belirtildiği gibi, mal sahibi bir değil, bir kaç kişi olur ve onlardan bazıları müddet bittikten sonra kiracıyı çıkartıp yerine oturmak isterse, hissedarlar ittifak etseler zaten mesele tamamdır. Yoksa diğer ortakları istemezlerse oturamaz. Bu mesele İmam-ı A'zam'a göredir. Hanefi mezhebinde müftâbih olan da budur. Hissedarlardan birisi hissesini ne ortaklarından birisine ne de yabancıya veremez. Bu durumda sırayla oturmadan başka çare kalmaz. Yani her bir hissedar muayyen bir müddet sıra ile mağazayı elinde tutar. Müddetin kaç ay veya yıl olduğu onların takdirine kalmıştır. Her biri nevbeti sırasında mağazayı istediği kimseye kiraya verebilir (60). İmam Malik, İmam-ı Şafii ile İmâmeyne göre her bir hissedar kendi hissesini istediği kimseye kiraya verebilir (61).

SORU: Bir kimse, bir dükkan kiralar, sonra kiraladığı dükkanı başkasına devretmek ister. Böyle bir muamele caiz midir?

CEVAP: Belli bir süre için bir dükkanın kiralanıp, sonra da başkasına devredilmesi iki şart ile caizdir.

Birinci şart: Yeni kiracı ilk kiraya veren adam olmayacak. Mesela: Hasan Efendi, dükkanını Ali Efendiye kiraya verdi. Ali Efendi kiraladığı dükkanı kiraya vermek isterse, Hasan Efendiden başka bir adama vermesi gerekir.

İkinci şart: Kiraladığı dükkan için verdiği ücretten fazla bir ücretle kiraya vermeyecek. Yalnız altın ile kiraladığı dükkanı başkasına gümüş ile devreder, gümüşün değeri daha fazla tutarsa da caizdir. Çünkü verdiği paranın cinsi ile alacağı paranın cinsi aynıdır. Ev, tarla ve bahçe de dükkan gibidir (62).

Yalnız elbise, hayvan ve çadır gibi kullanışı şahıslara göre değişen eşya kiraya verilirse, kiracı onu başkasına kiraya veremez. Mesela Hasan Efendi atını Ali Efendiye kiraya verirse, Ali Efendi onu başkasına kiraya veremez. Çünkü ikinci kiracı daha ağır olabilir (63).

Şafii mezhebine göre kiracı, kiraladığı şeyi sahibine kiraya verebildiği gibi, başkasına da kiraya verebilir. Fakat kiralanan şey at ve benzeri bir şey olursa, yeni kiracı daha ağır olmayacak, dükkan olursa, onun düzenini bozmayacak, tahrip etmeyecek bir şey için kiralacaktır (64).

Devamı gelecek sayımızda yayınlanacaktır.

Dipnotlar:

- 43 Muğni'l-Muhtac, c. 2, s. 362.
- 44 Reddu'l-Muhtar, c. 3, s. 265.
- 45 Ahkam El-Kur'an Lil-Cassas, c.1, s.87-88.
- 46 al-Mecmü', c. 9, s. 391.
- 47 El-Hidaye, c. 4, s. 94.
- 48 al-Mecmü', c. 14, s. 259; c. 9, s. 398.
- 49 El Fetava'i Hindiye, c. 4, s. 450; El-Hidaye, c. 4, s. 94.
- 50 al-Fetâva'i Hindiye, c.4, s. 450.
- 51 al-Fetâva'i Hindiye, c.5, s. 347.
- 52 Muğni'l-Muhtac, c. 3, s. 70.
- 53 Tuhfetü'l-Muhtac, c. 6, s. 158.
- 54 al-Fıkh 'ala'l-Mezâhib al-arba'a, c. 3, s. 127; Resâil İbn Âbidin, s. 158-171.
- 55 İbn Mace.
- 56 Tirmizi.
- 57 Resâil-i İbn Âbidin, s. 158.
- 58 İbn Âbidin, c. 5, s. 34-35.
- 59 al-Fıkh ala'l-mezâhibi'l-arba'a, c.3, s. 96.
- 60 Hukuk-ı İslâmiye Kâmûsu, c. 6, s. 162.
- 61 Mecma'u'l-Enhur, c. 2, s. 285.
- 62 El Fıkhü alel mezahibil-Erbaa, c. 3, s. 117.
- 63 Aynı eser, aynı sayfa.
- 64 El Mühezzeb, c. 1, s. 403.

SULH

Dr. B. AÇAN

Sulh kelimesi barış, uzlaşma, anlaşma anlamına gelmektedir. Mümin, insanlarla barış içerisinde yaşamalı, iyi geçinmeli, iyi davranmalı ve iyi huylu olmalıdır. Dinimiz, insanlara eziyet ve sıkıntı vermeyi, düşmanca davranmayı reddetmiş, barışı, sevgiyi, kardeşliği, yardımlaşmayı, merhameti ve şefkati emretmiştir.

Kütüb-i Sitte Tercümesi ve Şerhi'nde şöyle zikredilmiştir: "Bizzat Resulullah (s.a.v.): 'Allah bana farzların ikamesini emrettiği gibi müdâretu'nnası da emretmiştir' buyurur. Müdâretu'nnas ise, insanlara iyi davranmak, onlarla iyi geçinmek, onlara mültefit olmak, onları kazanmak, gönül alıcı olmak gibi içtimâî kaynaşmayı sağlayacak davranışların hepsine birden şamil olmuştur" (1).

Mümin, toplum içerisinde yaşamanın gereği olarak selâmlaşmalı, selâma mukabelede bulunmalı ve selâmi toplumda yaymalıdır. Kur'an-ı Kerim'de:

وَإِذَا حُيِّتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا

"Bir selâm ile selâmlandığınız zaman ondan daha güzeli ile selâm verin veya aynısı ile karşılık verin. Şüphesiz Allah, her şeyin hesabını hakkıyla yapandır" (Nisa, 4/86) buyurulmuştur.

Selâmlaşmak, müminler arasında barışın, sevginin, kardeşliğin, samimiyetin yerleşmesinin ve kâmil imana sahip olmanın bir anahtarıdır. Çünkü Resulullah (s.a.v.): "İman etmedikçe Cennete giremezsiniz, birbirinizi sevmedikçe iman etmiş olamazsınız. Size yaptığınız takdirde birbirinizi seveceğiniz bir şeyi göstereyim mi? Aranızda selâmi yayınız!" (2) buyurmuştur.

Müslüman, selâm verirken 'es-selâmü aleyküm' sözü ile mümin kardeşine barış ve

esenlik dileyerek dua etmiş olmaktadır. Selâm kelimesinin anlamı barış ve esenliktir. Dolayısıyla selâm, barışı, sevgiyi ve iyi niyeti bildirir. Müslüman bu niyeti ve duası mucibince hareket ederek, eliyle ve diliyle kimseyi incitmemeli, kaba, yersiz söz ve davranışlardan kaçınmalıdır. Zira Resulullah (s.a.v.), kâmil müslümanın eliyle ve diliyle müslümanlara zarar vermeyen mümin olduğunu haber vermiştir:

Abdullah İbn Amr İbnî'l-As (r.a.) anlatıyor: "Resulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu: "Müslüman, diğer Müslümanların elinden ve dilinden zarar görmedikleri kimsedir..." (3). Yine bir hadis-i şerifte, elinden ve dilinden Müslümanların selâmet bulduğu Müslüman'ın, efdâl yani üstün ve faziletli olduğu bildirilmiştir:

Ebu Musa (r.a.) anlatıyor: "Ya Rasulallah! İslâm'ın hangisi efdâldir? Dediler. Resulullah (s.a.v.): 'Dilinden ve elinden Müslümanların selâmette olduğu kimse'" buyurdu (4).

Ailede birbiriyle anlaşmazlığa düşmüş olan eşlerin anlaşması ve sulh içerisinde yaşaması ile ilgili bir ayette sulhun, geçimsizlikten, dargınlıktan ve ayrılmaktan daha hayırlı olduğu ifade edilmiştir. Ayette:

وَإِنِ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِن بَعْلِهَا نُشُورًا أَوْ
إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا
صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسَ
الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ
بِمَا تَعْمَلُونَ حَبِيرًا

"...Sulh daha hayırlıdır..." (Nisa, 4/128) buyurulmaktadır.

Dolayısıyla mümin, barışı, sevgiyi arttıran

ve pekiştiren yardımlaşma, ziyaretleşme, hediyeleşme vb. davranışları içselleştirmeli, insanlarla ve ailesiyle ilişkilerinde duygu, düşünce ve davranış açısından ince, nazik, şefkatli ve merhametli olmalı, yumuşaklıkla, tatlılıkla muamele etmelidir.

Cerir b. Abdullah (r.a.) anlatıyor: "Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurdu: 'Kim rıfkıtan (yumuşaklıkla, tatlılıkla muamele etmekten) mahrum olursa, hayırdan mahrum kalır'" (5).

Binaenaleyh mümin, insanlar bir kusur işlediklerinde onları mazur görmeli, kötülük karşısında sabretmeli ve iyilikle mukabelede bulunmalıdır. Kur'an-ı Kerim'de:

وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي
هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ
عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ * وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ
صَبَرُوا وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ

"İyilikle kötülük eşit olmaz. (Kötülüğü) en güzel olan şeyle sav; o zaman, (bakarsın ki) seninle arasında düşmanlık bulunan kimse sanki sıcak bir dost (olmuş)tur". "Buna ancak sabredenler ulaştırılır. Buna ancak (hayırdan) büyük bir hazza (nasibe) sahip olanlar eriştirilir" (Fussilet, 41/34-35) buyurulmuştur. Şurâ Suresi'nde:

وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ
فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ

"Bir kötülüğün cezası (karşılığı) onun benzeri bir kötülüktür. Ama kim affeder ve islah ederse (düzeltirse), onun ecri Allah'a aittir. Muhakkak O (Allah), zalimleri sevmez" (Şurâ, 42/40) buyurulmaktadır.

Dolayısıyla mümin, kendisine bir kötülük yapıldığında da hasmâne davranmaktan, düş-

manlık yapmaktan kaçınmalı, Allah (c.c.) için affederek sulh içerisinde yaşmalıdır.

Hz. Aişe (r.anha) anlatıyor: Resulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu: “Allah’ın en ziyade buğzettiği (sevmediği) erkek, husumeti (hasımlığı, düşmanlığı) şiddetli olandır” (6).

Bu bağlamda, haklı bile olsa tartışmayı ve çekişmeyi terk etmenin faziletli bir davranış olduğu bilinmelidir. Zira Resulullah (s.a.v.) bir hadisi şerifte, *kim haklı olduğu hâlde münakaşayı terk ederse, cennetin ortasında köşk bina edilir* (7), buyurmuştur. İnsanlara sözün en güzelini söylemeli, iğneleyici, kırıcı sözler söylemekten de kaçınmalıyız. Çünkü, fırsat kollayan şeytan, insanları tartışmaya sürükler, aralarını bozar. Kur’an-ı Kerim’de:

وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ
الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ
كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا

“Kullarıma de ki: “(İnsanlara sözün) en güzel olanı(nı) söyleyin. Çünkü şeytan aralarını bozar. Şüphesiz şeytan insan için apaçık düşmandır” (İsra, 17/53) buyurulmuştur. Başka bir ayette:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السَّلَامِ كَافَّةً
وَلَا تَتَّبِعُوا خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

“Ey iman edenler! Hep birden barışa (ve selâmete) girin. Ve şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o, apaçık sizin düşmanınızdır” (Bakara, 2/208) buyurulmaktadır.

Ayetin tefsirinde şöyle zikredilmiştir: “...Ayeti, ‘Ey iman edenler! Hepiniz İslâm’a tam olarak girin, onun gereklerini eksiksiz yerine getirin ve bu suretle doğru dürüst müslüman olun.

Müslümanlığın gereklerinden biri olmak üzere dostluk ve barışa yönelin, Allah’a itaat edin; apaçık düşmanınız olan şeytanın kıskırtmalarına uyarak yukarıda anılanlar gibi dışı başka içi başka olmayın. Sözüünüzle yaşayışınız uyumlu olsun; ikiyüzlülük yapmayın, birbirinize karşı düşmanca duygular besleyip fitne ve fesat çıkarmayın’ şeklinde anlamak uygun görünmektedir...” (8).

Görüldüğü gibi, ayette, hep birden barışa, selâmete girmemiz yani dinimizin emirlerine her yönüyle sarılarak kâmil mümin olmamız ve şeytana uymaktan kaçınmamız emredilmektedir. Müslümanlar olarak, birlikte, kardeşçe, barış içerisinde yaşayarak selâmete kavuşmamızı ve şeytana uymamamızı sağlayan unsurlardan biri, cemaat olmak, beş vakit namazı cemaatle kılmaktır. Zira Resulullah (sav): “Üç kişi bir köyde veya sahrada bulunur ve cemaatle namaz kılmazlarsa, şeytan onları kuşatır (üstün gelir). Öyleyse cemaate devam et. Kurt, ancak sürüden ayrılan koyunu yer” (9) buyurmuştur.

Sulh içerisinde yaşama ve İslâm kardeşliğini sağlama açısından, müminlerin arasını ıslah etmeli yani düzeltmeliyiz. Kur’an-ı Kerim’de:

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِنْ نَجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ
بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ
وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ
فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا

“Onların gizli konuşmalarının çoğunda hayır yoktur, ancak kim, sadaka vermeyi veya iyilik yapmayı veya insanların arasını ıslah etmeyi (düzeltmeyi) emrederse müstesna. Kim bunları Allah’ın rızasını arayarak yaparsa, ona büyük bir ecir vereceğiz” (Nisa, 4/114) buyurulmuştur. Yine Kur’an-ı Kerim’de:

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا

اللَّهِ وَرَسُولَهُ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

“...Artık Allah’tan korkun ve aranızdaki durumu ıslah edin (düzeltin)! Eğer müminler iseniz, Allah’a ve Resulü’ne itaat edin” (Enfal, 8/1) buyurulmuştur.

Mümin bilmelidir ki, birlikte, sevgi, barış ve uzlaşma içerisinde yaşamaya ve affedip, barışmaya engel olan bencillik, kibir, ucb, hased, kin gütme, husumet ve benzerleri, şeytandan, nefisten kaynaklanan kalbî hastalıklardır. İslâm dini ise, bunların yerine kardeşlik, dostluk, barış, sevgi, tevazu ve yardımlaşma gibi hasletlerin kazanılması üzerinde durmuştur.

Enes b. Malik (r.a.) anlatıyor: Resulullah (s.a.v.): “Birbirinize buğuz (kin, nefret) etmeyiniz, birbirinize haset etmeyiniz (kıskanmayınız), birbirinize sırt çevirmeyiniz (birbirinizden yüz çevirip darılmayınız). Allah’ın kulları! Birbirinizle kardeş olunuz. Bir Müslüman’ın, (din) kardeşini üç günden fazla terk etmesi (dargın durması) helâl değildir” buyurmuştur (10).

Mümin, şefkat ve merhamet üzere hareket ederek, din kardeşleri ile sulh, barış ve sevgi içerisinde yaşamının, aynı zamanda seyrü şülûkun şartlarından biri olduğunun bilin-

cinde, kâmil mümin olma yolunda Kur’an ve sünnet üzere yaşamalı, insanları tevhid üzere Allah (c.c.)’a ve Resulü (s.a.v.)’nün yoluna davet eden gerçek Allah (c.c.) dostlarının Kur’an ve sünnet üzere rehberliğinde hareket ederek, kötü huylarını ve alışkanlıklarını düzeltmeli, nefisini terbiye etmelidir.

Dipnotlar:

- 1 İbnu Deybe, Teysîru’l Vusul ila Camii’l Usul, Kütüb-i Sitte Muhtasarı, Tercüme ve Şerhi, Prof.Dr. İbrahim Canan, Akçağ Yayınları, İstanbul, c.16, s. 126 (Hadis-i Şerif: Münavi, Abdurrauf; Feyzu’l-Kadir Şerhü’l-Camii’s-Sağir, Beyrut, 1972, 2, 159; İbn Kesir, Tefsir, Beyrut, 1966, 2, 142).
- 2 Müslim, İman 93; Ebu Davud, Edeb 142; Tirmizî, İstizân 1; İbn Mace, Mukaddime 9; Edeb 11.
- 3 Buhârî, İman 4.
- 4 Buhârî, İman 5; Müslim, İman 66; Tirmizî, İman 12; Nesâî, İman 11.
- 5 Müslim, Birr 74; 75; İbn Mace, Edeb 9.
- 6 Buhârî, Ahkâm 34, Tefsir, Bakara 37; Müslim, İlim 5.
- 7 Tirmizî, Birr 58; İbn Mâce, Mukaddime 7; Ebu Davud, Edeb 8.
- 8 Hayrettin Karaman ve diğerleri, Kur’an Yolu Türkçe Meal ve Tefsir, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, Ankara:2006, c. 1, s.324-325.
- 9 Ebu Davud, Salât 47; Nesâî, İmame, 48.
- 10 Buhârî, Edeb, 58; Müslim, Birr 23, 24; Ebu Davud, Edeb 55.

“...Sulh daha hayırlıdır...”

(Nisa, 4/128)

İmam Gazâlî Hazretlerinden Hikâyeler

Şeytanın Beklentisi

Sâbit-i Bennânî anlatıyor:

Resul-i Ekrem (s.a.v.), peygamber olarak gönderildiği zaman İblis, şeytanlara:

“Bir şey oldu, bakın nedir? Dedi. Şeytanları dünyayı alt üst etti ve bir şey bulamadılar. Nihayet İblis:

“Siz durun, ben bakayım!” Dedi. Gitti geldi ve:

“Muhammed (s.a.v.) peygamber olarak gönderildi” dedi. İblis, durmadan şeytanları Resul-i Ekrem (s.a.v.)’in ashabına gönderir, onları azıtmak ister; fakat gidenler boş olarak geri gelir ve:

“Biz böyle insanlar görmedik, biz bunlara hiç vesvese veremeyeceğiz. Bunlara verdiğimiz azıcık vesvese de kıldıkları namaz ile mahvolup gidiyor” derler. İblis:

“Sabredin! Onlara biraz müsaade ediniz! Yakında onlara dünyalık açılır, onlar dünyaya meylederler ve o zaman biz, onlara etki ederiz” dedi.

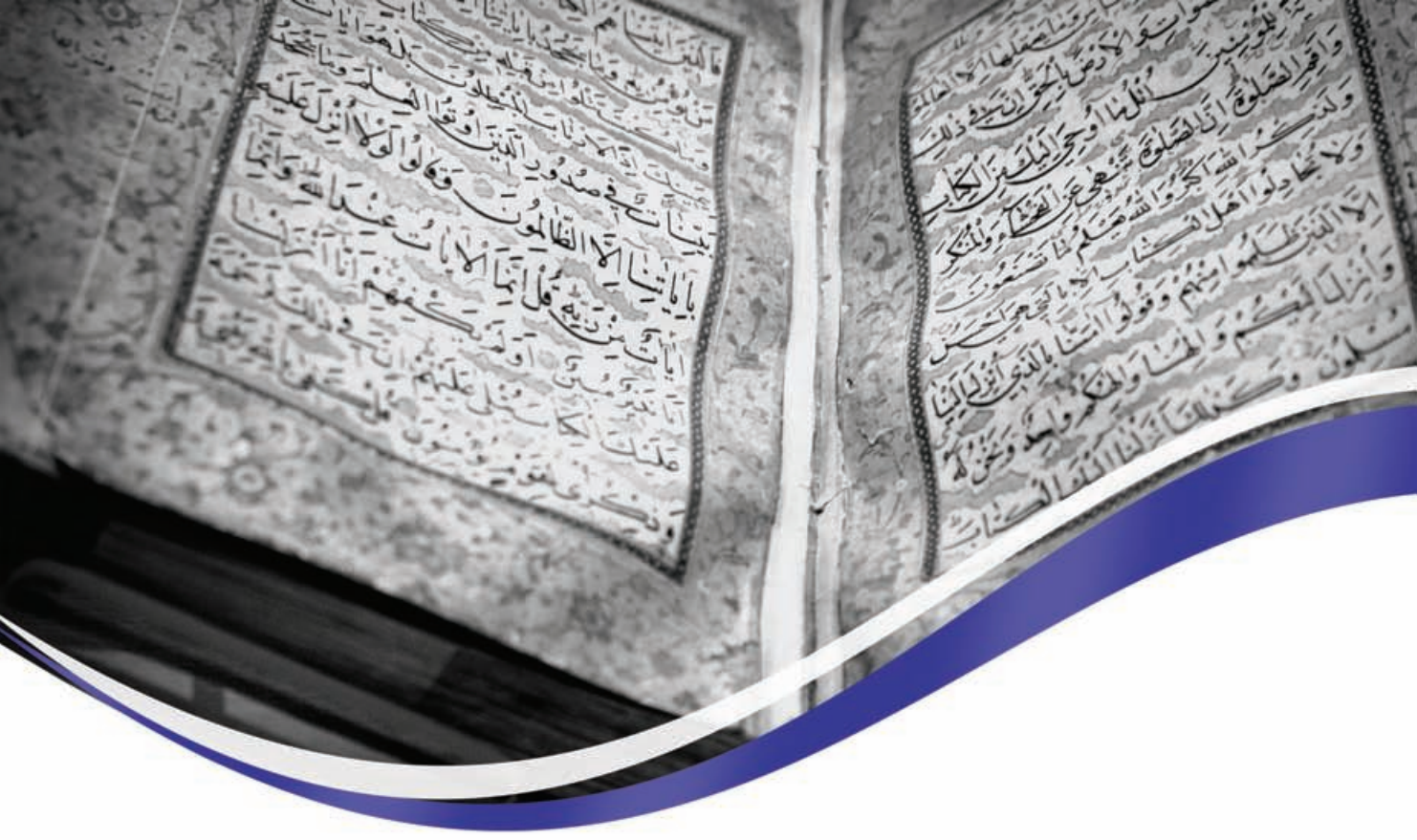
Kaynak: Ömer Gencer, Gazâlî’den Sûfi Hikâyeler, Ay Yayınları, İstanbul:2004, s. 102 .

NURDAN DAMLALAR

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا

“O gün Rahman’ın izin verdiği ve sözünden razı olduğu kimseden başkasının Őefaati fayda vermez” (Tâ Hâ, 20/109).

Kur'ânî Hayat

İslâmî Terbiye -21

Önceki sayımızdan devam ediyor

ÂLEMLERE RAHMET OLAN EN YÜCE PEYGAMBER (s.a.v.) -7

Vefat edince İsa, gömülecek yanına;
Ve misafir olacak, Kâinat Sultanı'na (93)

93 Abdullah b. Selâm şöyle demiştir:

Tevrat'ta Muhammed (s.a.v.) ile Meryem'in oğlu İsâ (a.s.)'nin sıfatları yazılıdır; ve İsâ (a.s.) Muhammed (s.a.v.)'in yanında defnedilecektir (Tirmizî, Tac, c. 3, H. No:782).

Senden önce kimsenin, ermediği mertebe;
Tüm Dünya meşcit oldu; hatta deniz, dağ, tepe! (94)

94 "Cabir b. Abdullah (El-Ensârî) radiyallahu anhümâ'dan; şöyle demiştir:

Nebiy-i Ekrem sallallahü aleyhi ve sellem buyurdu ki:

"Benden evvel hiçbir kimseye verilmedik beş şey (hep birden) bana verilmiştir: Bir aylık yola kadar (düşmanlarımın kalbine) korku(salmak) ile mansur oldum.Yer(yüzü) bana namazgâh ve sebep-i taharet kılındı. Onun için ümmetimden namaz vakti gelip çatmış her kim olursa olsun namazını kılıversin. Ganaim (Ganimet) bana helâl edildi. Halbuki benden evvel kimseye helâl edilmemiştir (1). Bana şefaât verildi (2). Bir de (benden evvel) her Nebi, hasseten kendi kavmine ba's olunurken ben umum-ı nâs'a ba's olundum" (3).

(1)Ümem-i Salife'nin kimi cihada mezun değildiler.

(2)Murad, şefaât-i uzmadır ki, nâs'ı hevl-i mevkuftan kurtarıp rahatlandırmak lütf-i amim ve bi-naziridir.

Bunun yevm-i kıyâmette vuku bulacağı muhakkaktır. Bundan başka diğer şefâat-i hassa da maksüddur ki, bunlar da ehl-i nârdan kalbinde zerre-i imânı bulunanların Cehennemden hurûcuna, ehl-i Cennetin ref-i derecâtına, azâb-ı cahîme müstehak olmuş bir takım kimselerin adem-i duhullerine, bir takım kimselerin de bilâ-hesap Cennet'e girmelerine şefâat bu kabildendir.

(3) (Hasâis-i celîle-i Muhammediyye,yalnız bu beşe münhasır değildir.Nitekim Ebû Hüreyre'nin Müslim'deki bir rivâyetinde altı şey ile enbiyâ üzerine tafdil buyurdıkları ve terceme edilen bu hâdisteki şefâatten mâada hasâis ile birlikte kendilerine cevâmîü'l-kelim verildiği ve silsile-i enbiyânın zât-ı mukaddesleriyle hatm buyrulduğu zikrolunuyor. Yine Müslim'in Huzeyfe hadisinde mezkûr hasâis meyânında: "*Bir de bizim namaz saflarımız,sufûf-ı melâike gibi kılınmıştır*" buyruluyor. Neseî'deki rivayete göre:

"*Bir de Arş-ı Rahmânın altındaki hazineden Sure-i Bakara'nın sonundaki şu ayet-i kerime bana verildi ki benden evvel hiçbir kimseye verilmediği gibi, benden sonrada kimseye verilmeyecektir*" buyurulmuştur ki, ümem-i sâlifinin ukûbet olarak giriftar edildikleri ağır cezaların bu ümmetten tahfifine ve hata ile nisyan cezasının Rahmet-i İlâhiyye eseri olarak merfû olduğu işaretir. Kezâlik Müsned-i Ahmet b. Hanbel'de:

"*Bana arzın anahtarları verildi. Ahmed tesmiye olundum. Ümmetim de ümmetlerin en hayırlısı kılındı*" diye vârid olmuştur ki, mefâtihi-i arzın kendilerine teslimi, ümmetinin yeryüzünde tasarruf edeceğine işaretir. Nitekim va'd-i Celîl-i Nebevinin bir kısmı şimdye kadar tahakkuk etmiştir. "Ahmed" ism-i şerifi dünya ve ukbada, arz ve semada zât-ı akdeslerinin herkesce malûm ve mahmûd olduğunu iş'ar eder. Müsned-i Bezzâr'da:

"*Geçmiş ve gelecek zenbim mâğfiret edilmiştir. Bana Kevser verilmiştir. Bu sahibiniz (Nebiy-i Zîşânınız) da hiç şüphe etmeyiniz ki, kıyamet gününde Liva'ül – Hamd'in sâhibidir ki, Âdem olsun, Âdem'den beriye olsun bütün enbiyâ o liva'nın altındadır*". Yine Müsned-i Bezzâr'da:

"*Benim şeytanım kâfir idi. Lâkin Allah ona karşı bana yardım etti de Müslim oldu (yahud ben şerrinden selâmette kalıyorum)*" diye vârid olmuştur. Zât-ıNebevî'lerinin zenbi,olsa olsa terk-i evlâdır. Yoksa sahib-i şeriat olan zâtdan maâsi sudûra hatıra gelmez.Enbiya'yı selef hazarâtı terk-i evladan dolayı düçar'ı itâb oldukları halde Nebiy-i Zîşân'ımız her güne muâtebâtdan âzâde buyurulmuşlardır. Kevser, Havz-ı Kevser manasına geldiği gibi hayr-ı kesir manasınada gelir.

İşte buraya kadar gerek metinde, gerek bu hâşiyede zikrolunan hasâis onaltıyı buluyor. Maahâzâ buna maksûr olmak da lazım gelmez. Nitekim Ebû Saîd-i Nîsâbüri Şerefü'l Mustafa" tesmiye ettiği kitabında enbiyâ-yı izâm hazarâtında olmadık hasâis'ı Nebiyiyye'i Muhammediyyeyi altmışa kadar çıkarıyor. Bu hadiste beş, diğerinde altı, daha öbüründe dört veya üç hasâsinin zikr ve ta'dâd buyurulmuş olması hasra delalet etmez (Tecrid-i Sarih Terc., c.2, Hadis No:223).

Toprak temizleyici ve temiz oldu sana; (95)
Su olmazsa, teyemmüm, farz tüm Müslümanlara! (96)

Yalnız ümmetine helâl oldu ganimet; (97)
İsmi duyanlara, erişir idi heybet! (98)

Bir aylık mesafeden, korkardı düşmanların; (99)
Görevli meleklerdi, senin koruyanların! (100)

Ümmetlerin içinde, en hayırlı seninki (101)
Namaz safları ise, aynen meleklerinki! (102)

95 Bkz: Dipnot: 94.

96 "Ey inananlar, sarhoşken namaza yaklaşmayın ki ne dediğinizi bilirsiniz. Yoldan geçici olmanız dışında, cünüp iken de yıkanınca kadar (namaza yaklaşmayın). Eğer hasta, yahut yolculukta iseniz, yahut biriniz tuvaletten gelmişse, yahut da kadınlara dokunmuşsanız (bu durumlarda) su bulamadığınız takdirde temiz toprağa teyemmüm edin: (Toprağı) yüzlerinize ve ellerinize sürün. Şüphesiz Allah, çok affeden, çok bağışlayanıdır" (Nisa, 4/43).

97 Bkz: Dipnot: 94.

98 Bkz: Dipnot: 94.

99 Bkz: Dipnot: 94.

100 "Ancak razı olduğu elçiye gösterir. Çünkü O, elçisinin önüne ve arkasına gözetleyiciler (koruyucular) koyar" (Cin, 72/27).

101 "Siz, insanlar için çıkarılmış en hayırlı bir ümmet oldunuz. İyiliği emreder, kötülükten men'edersiniz ve Allah'a inanırsınız. Eğer Kitap ehli, inanmış olsaydı, elbette kendileri için iyi olurdu. Onlardan inananlar da var, ama çokları yoldan çıkmışlardır" (Â-i İmran, 3/110).

"Felaha ulaştı o müminler. Ki onlar, namazlarında saygılıdırlar. Onlar boş şeylerden yüz çevirirler. Onlar zekatı verirler. Ve onlar ırzlarını korurlar. Ancak eşleri, yahut ellerinin sahip olduğu (cariyeler) hariç. (Bunlarla ilişkilerinden dolayı da) onlar kınanmazlar. Ama bunun ötesine gitmek isteyen olursa, işte onlar haddi aşanlardır. Ve o(mümin)ler emanetlerine ve ahidlerine özen gösterirler. Onlar namazlarını (vakitlerinde kılarak) korurlar. İşte varis olacaklar onlardır. Onlar (en yüksek cennet olan) Firdevs'e varis olacaklar, orada ebedi kalacaklardır" (Müminün, 23/1-11).

102 Bkz: Dipnot: 94.

Yine ümmetine has, bir de zikir halkası;
Melekler çevreliyor, hâllerin şâhikası! (103)

103 Ebu Hureyre radiya'llahu anh'den rivayete göre, Resuli Ekrem sallallâhu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur: "Şüphesiz Allahu Teâlâ'nın, yollarda gezer ve ehl-i zikri arar melekleri vardır: Onlar Azîz ve Celîl olan Allah'ı zikreden bir cemaat bulunca, birbirlerine: Aradığınız buradadır, geliniz, diye seslenirler. Meleklerde, ehl-i zikri, dünya semasına kadar kanatlarıyla çevreler. Cenab-ı Hak, onların hallerini meleklerden daha ziyade bildiği halde, meleklerle:

-Kullarım ne söylüyor, diye sorar. Peygamber aleyhi'sselâm buyurur ki, melekler:

-Sen'i tesbih ve tenzih ediyorlar. "Allahu Ekber" diyerek Seni Tekbir ediyorlar, Sana hamd ve sena ediyorlar.

-Bu kullarım Ben'i gördüler mi ki, böyle tesbih ve tekbir ediyorlar?

-Hayır, vallâhi sen'i görmezler,

-Kullarım Ben'i görseler ne yaparlar?

-Onlar sen'i görseler, Sana ibadet ve ubûdiyetleri, takdisleri, tahmidleri ve tesbihleri daha fazla olurdu.

-Kullarım Ben'den ne diliyorlar?

-Cennet istiyorlar.

-Onlar Cennet'i görmüşler mi?

-Hayır ya Rab! Vallâhi onlar asla Cennet'i görmemişler.

-Ya Cennet'i görseler ne yaparlar ?

-Cennet'i görmüş olsalardı, Cennet'e karşı hırsları ve hevesleri daha çok olur, Cennet'e girebilmek için daha ziyade ibadet ederlerdi.

-Bunlar neden Allah'a sığınıyorlar ?

-Cehennem'den istiâze ediyorlar.

-Cehennem'i görmüşler mi?

-Vallâhi görmediler.

-Ya görselerdi?

-Eğer cehennem'i görselerdi, ondan ziyade kaçarlardı, ondan pek çok korkarlardı.

Cenâb-ı Hak:

-Ey melekler! Sizi şahit kılarım ki, ben muhakkak zikir mahallinde bulunanların günahlarını mağfiret ettim, buyurdu.

(Resul-i Ekrem'in beyanına göre,) melekler derler ki:

-Ya Rab! Fülanca onlardan sayılmaz. O seni zikretmek için değil, şahsi bir iş için gelmişti, der. Cenâb-ı Hak:

-Onlar öyle olgun adamlardır ki, onlarla düşüp kalkanlar bile şaki olmazlar, mes'ud olurlar, buyurdu.(Hadisi, Buharî ve Müslim rivayet etmişlerdir.)

Müslim'in Ebu Hureyre'den bir rivayetinde Resul-i Ekrem şöyle buyurmuştur:

"Şüphesiz, Allahu Teâlâ'nın (Hafaza'dan başka) seyyar melekleri vardır ki, bunlar zikir meclislerini araştırırlar. Bir zikir meclisini buldukları zaman, zikredenlerle beraber otururlar. Bunlardan bazıları, bazılarına zikir meclislerine gelmelerini işaret ederler. Öyle ki, melekler zikredenlere dünya semâsının aralarını doldururlar. Ehlî zikir dağıldıklarında, melekler (yedi kat) semâya çıkarlar.

(Peygamber Efendimiz, buyurdu ki:) Allahu Teâlâ, zikredenlerin halini meleklerden daha iyi bildiği halde: Farzlar ve nafiyle, yaklaşırsa bir kulum;

Onu sever; gören göz; tutan eli olurum! (104)

Sana verildi Kevser, Liva-i Hamd senindir; (105)
Şeytan'ın İslâm oldu, bu senin eserindir! (106)

Arz'ın anahtarları, ancak verildi sana; (107)
Kat'iyen verilmedi, önceden başkasına!

- Nereden geldiniz? diye sorar. Melekler de:

-Yeryüzündeki kullarının yanından geldik. Onlar sen'i tesbih ediyorlar. Sen'i tehlil ediyorlar. Sen'i tekbir ediyorlar.San'a hamd ediyorlar ve sen'den dileklerde bulunuyorlar, derler. Allahu Teâlâ:

- Ben'den ne istiyorlar?

- Cennet'ini.

- Cennet'imi görmüşler mi?

- Hayır Yâ Rabbi , görmediler.

- Cennet'i görseler ne yaparlar?

- Sen'den civâr ve emân dilerler.

- Ben'den hangi şeyden emân istiyorlar?

- Ateşinden yâ Rabbi!

- Ateşimi görmüşler midir?

- Hayır görmediler.

- Ateşimi görseler ne yaparlar?

- Sen'den afv ü mağfiret dilerler. Bunun üzerine Cenâb-ı Hak:

- Ben'i zikredenleri afvettim, onlara dileklerini verdim ve onları korkularından emin kıldım, buyurur.

Resul-i Ekrem buyuruyor ki: Melekler:

-Ya Rabbî, zikir meclisinde bulunan fûlan kul çok günahkârdır. Şahsi bir maksat için oradan geçerken ehli-i zikir ile oturmuştu. İhlasla zikir etmiş değildir, dediler.

Bunun üzerine Cenâb-ı Hak:

- Onu da mağfiret ettim.Onlar öyle mes'ûd bir cemâattir ki, onların feyz ve bereketleriyle meclislerinde bulunanlar şakî olmaz, savâbdan mahrum kalmazlar, buyurur".

Ebû Hüreyre ve Ebû Saîd el-Hudrî radiya'llahu anh'den şöyle dedikleri rivayet edilmiştir. Resûl-i Ekrem sallâ'llâhu aleyhi ve sellem buyurdu ki:

"Her hangi bir cemâat Allah'ı zikir için toplanırlarsa, muhakkak melekler onları kuşatır, onları rahmet kaplar ve onlar üzerine sükûnet ve vekâr iner. Cenâb-ı Hak'da onları, katında bulunan meleklerle medh ü senâ eder (Hadisi, Müslim rivâyet etmiştir) (Riyazus Salihin, c.3, H.No:1476).

104 Ebu Hureyre (r.a.)'nin rivâyetine göre Resul-i Ekrem (s.a.v.) Efendimiz şöyle buyurmuştur:

"Allah buyurdu ki:"Her kim, benim veli kullarıma düşmanlık ederse, muhakkak ben ona harp açarım.

Bir kulum kendisine farz kıldığım şeylerden daha sevimli bir amel ve ibadetle bana yaklaşamaz.

Kulum bana, nafilâ ibadetlerle de yaklaşır. Nihayet onu severim. Bir kere de onu sevdim mi,artık ben o kulumun işittiği kulağı, göreceği gözü, şiddetle kavrayacağı eli ve yürüyeceği ayağı olurum, (onu fena şeyleri dinlemekten, helal olmayan şeylere el uzatmaktan, fena yolda yürümekten korurum). Eğer benden bir şey dilerse onu verir, bana sığınırsa muhakkak onu himaye ederim" (Buhârî, Nevevî rivayet etmiştir. İlâhî hadisler, s. 31).

105 "Biz sana Kevser'i (bol nimet, ilim ve büyük şeref) verdik" (Kevser, 108/1).

106 Bkz: Dipnot: 94.

107 Bkz: Dipnot: 94.

Âdem yaratılmadan ben peygamberdim, dedin; (108)
YaratılıŖta ilksin ve sonu mhrledin!

Son buldu peygamberlik, senin yüce Ŗahsında; (109)
Gaye senin gelmendi, amaç sendin aslında! (110)

Yalnız sana verilen, bir de Kadir Gecesi;
Bin aydan hayırlıdır, ikramın en yücesi! (111)

Kur'an mucizesiyse, bkidir sonsuza dek;
Koruyucusu Allah; ne insan, ne de melek! (112)

Dokunamaz harfine, her an yepyeni durur;
Hükümleri ebedi, sonsuza dek uyulur! (113)

Minberinle evinin, arasına duyurdun;
Cennet bahçelerinden bir bahçedir, buyurdun! (114)

Cennetteki havzımın, üzerindedir minber; (115)
Diyerek ilan ettin gerçeği, ey Peygamber!

108 Yine Ebu Hureyre (r.a.)'den: Dediler ki: Ya Resulallah! Sen ne zaman Peygamberlik rütbesini kazandın? Peygamber (s.a.v.): "Âdem (a.s.) ruh ile beden arasında iken, yani kendisine ruh verilmeden önce" buyurdular (Tac, c.3, H.No:777).

109 "Muhammed, sizin erkeklerinizden birinin babası değil, falat Allah'ın Elçisi ve peygamberlerin hatemidir. Allah her Ŗeyi bilendir" (Ahzab, 33/40).

110 "Sen olmasaydın ben eflki yaratmazdım"

Hulsa'da da olduğu gibi, Sağani mevz olduğunu sylemiŖtir. Fakat mana bakımından sahihdir. Deylemi'nin İbni Abbas'dan merfû olarak rivâyetinde, Resuli Ekrem buyuruyor ki: "Cebril bana geldi ve dedi ki: "Allahu Teâlâ buyuruyor: Ya Muhammed, sen olmasan Cennet'i yaratmazdım, sen olmasan Cehennem'i yaratmazdım" Diğer rivâyetinde; "Sen olmasan dünyayı yaratmazdım" Ŗeklinde dir (Mevzuat-ı Aliyyl-Kri Tercümesi, s. 99).

111 "Kadir gecesi bin aydan hayırlıdır" (Kadir, 97/3).

112 "O Zikri (Kur'an'ı) biz indirdik biz; ve O'nun koruyucusu da elbette biziz!" (Hicr, 15/9).

113 "Ki ne nnden, ne de arkasından onu boŖa çıkaracak bir söz gelmez. (O) Hüküm ve hikmet sahibi, çok övülen (Allah) dan indirilmiŖtir" (Fussilet, 41/42).

114 "Ebu Hureyre radiya'llâhu anh'den, Nebi sallllhu aleyhi ve sellem'den naklederek Ŗyle rivayet edilmiŖtir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem buyurmuŖtur ki:

"Evimle minberim arasındaki saha, Cennet bahçelerinden bir bahçedir. Minberim de (bana bahedilen Kevser) havzımın üzerinde (kurulmuŖ bulunmakta)dır" (Tecrid-i Sarih Terc., c.4, s. 213, Hadis No.607).

115 Bkz: Dipnot: 114.

Hadis Deryası

Hazırlayan: B. ARİFOĞLU

Ebu Hureyre (r.a.) anlatıyor: 'Hz. Peygamber (s.a.v.) buyurdu ki: 'Kul bir günah işlediğinde kalbinde siyah bir nokta meydana gelir. Eğer kişi, tevbe eder, (o günahı) vazgeçer ve istiğfar ederse (pası açılıp) kalbi cilalanır. Aksine, günah işlemeye devam ederse, kalpteki siyah noktalar artar. Hatta sonunda kalbini tamamen kaplar. İşte Allah'ın: "Hayır! Aksine kazanmış oldukları şeyler, kalplerinin üzerini paslandırmıştır" (Mutaffifin, 83/14) ayetinde zikrettiği pas budur".

Tirmizî, Tefsir 75; İbn Mace, Zühd 29.

Nevvâs İbn Sem'an el-Ensârî (r.a.) anlatıyor: "Resulullah (s.a.v.)'a 'birr'i ve 'ism'i sordum. Şöyle buyurdu: Birr (iyilik) güzel ahlâktır ve ism (günah) ise, sadrını (sineni, kalbini) sıkan ve insanların bilmesini kerih gördüğün (hoşlanmadığın) şeydir".

Müslim, Birr 14; Tirmizî, Zühd 52.

Sevban (r.a.) anlatıyor: "Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurdu: 'Ümmetimden öyle topluluklar bilirim ki, kıyamet günü Tihame Dağları emsali ve bembeyaz hasenat (iyilikler, sevaplar) ile gelirler. Allah Azze ve Celle onları (sevapları) dağılmış toz eder (kabul etmez). Sevban: Ya Resulallah! Bize onların özelliklerini açıkla da bilmeyerek onlardan olmayalım, dedi. Şöyle buyurdu: 'Onlar sizin ihvanınızdır (din kardeşlerinizdir). Onlar sizin aldığınız gibi geceden (ibadetle pay) alırlar. Ve lâkin onlar, Allah'ın haram (yasak) kıldığı şeylerle tenhada yalnız kaldıkları zaman onu (yasakları) ihlâl ederler".

İbn Mace, Zühd 29.

Âişe (r.anha) anlatıyor: "Resulullah (s.a.v.), bana: 'Ey Âişe! (Günah sayılan) amellerin önemsiz görülenlerinden sakın. Çünkü onlar için de Allah'tan (görevli) araştırmacı (bir melek) vardır' buyurdu".

İbn Mace, Zühd 29.

Derman Arardım

*Derman arardım derdime derdim bana derman imiş
Bürhân arardım aslıma aslum bana bürhân imiş*

*Sağ u solum gözler idim dost yüzünü görsem deyu
Ben taşrada arar idim ol cân içinde cân imiş*

*Öyle sanırdım ayriyem dost gayridir ben gayriyem
Benden görüp işideni bildim ki ol cânân imiş*

*Savm u salât u hac ile sanma zâhid biter işin
İnsan-ı kâmil olmaya lazım olan irfân imiş*

*Kanden gelir yolun senin ya kande varur menzilin
Nerden gelip gittiğini anlamayan hayvan imiş*

*Mürşid gerektir bildire Hakk'ı sana Hakk'el-yakin
Mürşidi olmayanların bildikleri gümân imiş*

*Her mürşide dil verme kim yolunu sarpa uğratar
Mürşidi kâmil olanun gayet yolu âsân imiş*

*Anla hemen bir söz durur yokuş değildir düz durur
Âlem kamû bir yüz durur gören anı hayran imiş*

*İşit Niyâzî'nin söziün bir nesne örtmez Hak yüzüün
Hakk'tan ayân bir nesne yok gözsüzlere pinhân imiş*

Niyâzî Misrû (k.s.)

Bürhân: Delil, ispat.

Savm: Oruç.

Salât: Namaz.

İrfân: Bilme, anlama. İlahî bir feyz olarak kâinatın sırlarını bilme.

Kande: Nerede.

Hakk'el-yakin: İlim mertebelerinden biri. En üst dereceyi ifade eder.

Gümân: Zan.

Dil: Gönül.

Âsân: Kolay.

durur: -dır, -dir, -dur, -dür, bildirme eki. Mesela; ol durur; odur gibi.

Kamû: Bütün, Hep.

Anı: Onu.

Ayân: Açık, aşikâr.

Pinhân: Gizli, saklı.

İmanın Faydaları ve Sonuçları

Emin YAVUZYİĞİT

Uzman İmam Hatip

İman Nedir?

İman sözlükte, “bir kişiyi söylediği sözde tasdik etmek, doğrulamak, söylediğini kabullenmek, gönül huzuru ile benimsemek, karşısındakine güven vermek, güvenlikte olmak, şüpheyi yer vermeyecek biçimde içten ve yürekte inanmak” anlamlarına gelir.

Terim olarak, Hz. Peygamber (s.a.v.)’i, Allah Teâlâ’dan getirdiği kesin olarak bilinen hükümlerde (zarûrât-ı dîniyye) tasdik etmek, onun haber verdiği şeyleri tereddütsüz kabul edip bunların gerçek ve doğru olduğuna gönülden inanmak demektir.

İman Dil İle İkrar, Kalp İle Tasdiktir.

Buna göre; imanın hakikati ve özü kalbin tasdikidir. Kalbin tasdiki imanın değişmeyen aslî unsurudur. İmanla bilgi arasında çok yakın bir ilişki söz konusudur. Her inanan kişi, neye inandığını bilir, fakat her bilme inanmayı gerektirmez. İnanılacak esaslarla ilgili bilgiye iman denilebilmesi için, kişinin gönlünde ve kalbinde hür iradeye dayalı bir boyun eğişin, teslimiyetin ve tasdikinin bulunması gerekir. İman edene sevap, etmeyene ceza verilmesinin dayanağı, kişinin gönülden bağlılığının ve tasdikinin bulunup bulunmamasıdır. Konumuz olan, Allah (c.c.)’a imanın faydalarına geçelim.

İmanın Faydaları:

1) Allah (c.c.) Dostluğu İle Rahatlamak

“Bilesiniz ki, Allah’ın dostlarına hiçbir korku yoktur. Onlar

üzülmeyeceklerdir de” (Yunus Suresi, 62).

“Onlar iman etmiş ve Allah’a karşı gelmekten sakınmış olanlardır” (Yunus Suresi, 63).

“Allah, iman edenlerin dostudur. Onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. Kâfirlerin velileri ise tâğüttür. (O da) onları aydınlıktan karanlıklara (sürükleyip) çıkarır. Onlar cehennemliklerdir. Orada ebedî kalırlar” (Bakara Suresi, 257).

Karanlıktan Aydınlığa Çıkarır, Yani:

- Küfür karanlığından iman nuruna,
- Cehalet karanlığından ilim nuruna,
- İsyan karanlığından itaat nuruna,
- Gaflet karanlığından uyanıklık nuruna,
- Her türlü şer karanlığından her türlü hayır nurlarına çıkarır.

Bu Büyük ihsana ‘sağlam iman’ sebebi ile ulaşırlar.

Sağlam Bir İman Ne İle Elde Edilir:

Sağlam bir iman takva ile elde edilir. Takva, Allah’ın has dostlarından biri olmanın şartlarındandır. Ümmetin hakimiyeti takvaya bağlıdır.

Kuran-ı Kerim’de Allah (c.c.) şöyle buyuruyor:

“Eğer, o memleketlerin halkları iman etseler ve Allah’a karşı gelmekten sakınsalardı, elbette onların üstüne gökten ve yerden nice bereketler(in kapılarını) açardık. Fakat onlar yalanladılar, biz de kendilerini işledikleri günahlarından dolayı yakalayiverdik” (Araf Suresi, 96).

TAKVANIN FAYDALARI:

- Darlıktan çıkış ve kulun ummadığı yerden rızık gelmesi (Talak, 2,3).
- Her işte kolaylık olur (Talak, 4).
- Faydalı ilmi kolaylıkla elde eder (Bakara, 282).
- Basiret nuru verilir (Enfal, 29).
- Allah ve Melekleri O’nu sever (Âl-i İmran, 76).
- Allah’ın yardımı Onunladır (Müslim, Birr, 4/2030; Taha, 46; Hadid, 4; Nisa, 108).
- Düşmanın tuzaklarından korunursun (Âl-i İmran, 120).

h)Allah’ın inayeti ile zayıf zürriyet sahibi olmaktan korur (Nisa, 9; Kehf, 82).

l)Dünya ve ahiret saadetine vesile olan amelilerin kabul olur (Maide, 27).

j)Dünya azabından kurtulur (Fussilet, 17,18).

k)Günahların örtülmesine sebep olur (Talak, 5).

l)Cennete varis olur (Meryem,63; Kaf, 31; Meryem, 85).

m)Kıyamet gününde takva sahipleri birbirlerini severler (Zuhruf, 67; Hicr, 45,46,47).

2)Allahu Teâlâ’nın Rızasını Kazanır:

“Mümin erkekler ve mümin kadınlar birbirlerinin dostlarıdır. İyiliği emreder, kötülükten alıkoyarlar. Namazı dosdoğru kılar, zekâtı verirler. Allah’a ve Resulü’ne itaat ederler. İşte bunlara Allah merhamet edecektir. Şüphesiz Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir” (Tevbe Suresi, 71).

“Allah, mümin erkeklere ve mümin kadınlara, ebedî olarak kalacakları, içinden ırmaklar akan cennetler ve Adn cennetlerinde çok güzel köşkler va’detti. Allah’ın rızası ise, bunların hepsinden daha büyüktür. İşte bu büyük başarıdır” (Tevbe Suresi, 72).

3)Allahu Teâlâ Müminleri Korur:

“Şüphesiz, Allah inananları savunur. Doğrusu Allah hiçbir haini, nankörü sevmez” (Hac Suresi, 38).

“Zünnûn’u da hatırla. Hani öfkelenerek (halkından ayrılıp) gitmişti de kendisini asla sıkıştırmayacağımızı sanmıştı. Derken karanlıklar içinde, “Senden başka hiçbir ilâh yoktur. Seni eksikliklerden uzak tutarım. Ben gerçekten (nefsine) zulmedenlerden oldum” diye dua etti” (Enbiya Suresi, 87).

Hız Muhammed (s.a.v.) şöyle buyuruyor:

“Musibete maruz kalan kişi, kardeşim Yunus’un duası ile dua ederse Allah ondan maruz kaldığı musibeti giderir (o dua): ‘Senden başka hiçbir ilâh yoktur. Seni eksikliklerden uzak tutarım. Ben gerçekten (nefsine) zulmedenlerden oldum’.”

4)Güzel Hayata Kavuşurlar; Hem Dünyada Ve Hem de Ahirette:

"Erkek veya kadın, kim mümin olarak iyi iş işlerse, elbette ona hoş bir hayat yaşatacağız ve onların mükâfatlarını yapmakta olduklarının en güzeli ile vereceğiz" (Nahl Suresi, 97).

"Andolsun zamana ki, insan gerçekten ziyan içindedir". "Ancak, iman edip de salih ameller işleyenler, birbirlerine hakkı tavsiye edenler, birbirlerine sabrı tavsiye edenler başka (Onlar ziyanda değildir)" (Asr Suresi, 1-3).

İman, güzel hayatın esasıdır. Çünkü bu sahibini hayatta sebatkar, üstün ve verimli kılar. Zorluklar onu yıkamaz, bâtıl rüzgarları onu süpürüp, götürmez. Taşkınlığın yıkıcı unsurları ona güç yetiremez (1).

5)Allahu Teâlâ'nın Müjdesine Nail Olur:

"İman edip, salih ameller işleyenlere, kendileri için; içinden ırmaklar akan cennetler olduğunu müjdele. Cennetlerin meyvelerinden kendilerine her rızık verilisinde, "Bu (tıpkı) daha önce (dünyada iken) bize verilen rızık!" diyecekler. Hâlbuki bu rızık onlara (dünyadakine) benzer olarak verilmiştir. Onlar için orada tertemiz eşler de vardır. Onlar orada ebedî kalacaklardır" (Bakara Suresi, 25).

"İman edip de imanlarına zulmü (şirki) bulaştırmayanlar var ya; işte güven onların hakkıdır. Doğru yolu bulmuş olanlar da onlardır" (En'am Suresi, 82).

"Biz peygamberleri ancak müjdeleyiciler ve uyarıcılar olarak göndeririz. Kim iman eder ve kendini düzeltirse onlara korku yoktur. Onlar mahzun da olacak değildir" (En'am Suresi, 48).

"Dünya hayatında da, ahirette de onlar için müjde vardır. Allah'ın sözlerinde hiçbir değişme yoktur. İşte bu büyük başarıdır" (Yunus Suresi, 64).

"Gerçek şu ki, iman edip iyi işler yapanlara gelince, elbette biz iyi iş yapanların ecrini zayi etmeyiz" (Kehf Suresi, 30).

"İşte onlar için içlerinden ırmaklar akan Adn cennetleri vardır. Orada tahtlar üzerine kurularak altın bileziklerle süslenecekler, ince ve kalın ipekten yeşil giysiler giyeceklerdir. O ne güzel karşılıktır! Cennet de ne güzel bir yerdir!" (Kehf Suresi, 31).

"Ey iman edenler! Allah'a karşı gelmekten sakının ve peygamberine iman edin ki, size rahmetinden iki kat pay versin, size kendisiyle yürüyeceğiniz bir nur versin ve sizi bağışlasın. Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir" (Hadid Suresi, 28).

"Sen yine de öğüt ver. Çünkü öğüt müminlere fayda verir"
(Zariyat Suresi, 55).

"Mümin erkeklerle mümin kadınların nurlarının, önlerinde ve sağlarında koştüğünü göreceğin gün kendilerine şöyle denir: "Bugün size müjdelenen şey içlerinden ırmaklar akan, ebedî olarak kalacağınız cennetlerdir." İşte bu büyük başarıdır" (Hadid Suresi, 12).

Mümin, dünyada ilim ve iman nuru ile yürür. Nurların söndüğü o kıyamet gününde de o nuruyla sıratı geçer, nimetler yurduna vasil olur. Yine iman sayesinde kul mağfiret olunur. Mağfiret olunan kişi de azaptan kurtulur ve en büyük sevaba nail olur (2).

6)Hidayete Ve Felâha (Kurtuluşa) Erer:

Hidayet, sebeplerin en büyüğü, felâh da gayelerin en üstünüdür.

"İşte onlar Rab'lerinden (gelen) bir doğru yol

üzeredirler ve kurtuluşa erenler de işte onlardır” (Bakara Suresi, 5).

7) Vaaz Ve Nasihatlerden İstifa Eder:

“Sen yine de öğüt ver. Çünkü öğüt müminlere fayda verir” (Zariyat Suresi, 55).

İman, fitratı muhafaza eder ve niyeti düzeltir.

VAAZ VE NASİHATLERİN İNSANA KAZANDIRDIKLARI:

İnsana zindelik katar.

İnsanın yoldan sapmasına ve yanlış meyl etmesine engel olan hali kazandırır.

Düşünce ve duygularını tamir eder ve insana dinamiklik kazandırır.

İnsana bilmediklerini öğrenmeye vesile olur. İnsanı daim statik(donuk) halden kurtulmasına vesile olarak dinamik(aktif) hale dönüştürür. İmanlı kişinin şuurunu artırarak imanı kamil noktasına erişmesine vesile olur.

8) İman, Dine Zarar Veren Şüpheleri Ortadan Kaldırır:

“İman edenler ancak, Allah’a ve Peygamberine inanan, sonra şüpheye düşmeyen, Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenlerdir. İşte onlar doğru kimselerin

ta kendileridir” (Hucurat Suresi, 15).

Hz Ebu Hureyre (r.a.)’den rivayet edilen bir hadisi şerifte Nebi (s.a.v.) şöyle buyuruyor: “İnsanlar birbirlerine soru sormaya devam ederler. Sonunda biri ‘Allah mahlukatı yarattı, peki Allah’ı kim yarattı?’ Der. Kim böyle bir şeyle karşılaşırsa ‘Ben Allah’a iman ettim’ desin ve bu işe son versin. Sonra da şeytanın şerrinden Allah’a sığınsın” (3).

“İşte O, sizin gerçek Rabb’iniz olan Allah’tır. Hak’tan sonra sadece sapıklık vardır. O hâlde, nasıl oluyor da (Hak’tan) döndürülüyorsunuz?” (Yunus Suresi, 32).

9) İman, Müminlerin Sığınağıdır:

Müminlerin başlarına gelen her türlü nimet ve sıkıntılara karşı sığınaktır iman.

“Onlar öyle kimselerdir ki, halk kendilerine, ‘İnsanlar size karşı ordu toplamışlar, onlardan korkun’ dediklerinde, bu söz onların imanını artırdı ve ‘Allah bize yeter, O ne güzel vekildir!’ Dediler” (Â-i İmran Suresi, 173).

“Bundan dolayı Allah’tan bir nimet ve lütufla kendilerine hiçbir fenalık dokunmadan geri döndüler ve Allah’ın rızasına uydular. Allah, büyük lütuf sahibidir” (Â-i İmran Suresi, 174).

Allah’tan
başkasından korkmaz...

“Şüphesiz ki Allah’a karşı gelmekten sakınanlar, kendilerine şeytandan bir vesvese dokunduğu zaman iyice düşünürler (derhal Allah’ı hatırlarlar da) sonra hemen gözlerini açarlar” (Araf Suresi, 201).

10) İman, İnsanı Helâk Edici Günahlara Düşmekten Korur:

Sağlam iman kulu, helak edici günahlardan korur.

Hz Muhammed (s.a.v.) şöyle buyuruyor:

“Zinakar zina ettiğinde mümin olduğu hâlde zina etmez, içki içtiğinde mümin olduğu hâlde içki içmez, hırsız hırsızlık ettiğinde mümin olduğu halde hırsızlık etmez” (4).

Günaha düşenin imanı zayıftır. Günaha devam edenin nuru gitmiş, kalbi kararmış, hayatı kalmamıştır.

11) İman, İnsanı Şükür Ve Sabır Sahibi Yapar:

Hz Muhammed (s.a.v.) şöyle buyuruyor:

“Müminin işine şaşılır, onun her işi hayırlıdır. Ona bolluk isabet ettiğinde şükreder, bu da onun için hayır olur. Darlık isabet ettiğinde de sabreder, bu da onun için hayır olur. Bu sadece mümin içindir” (5).

“Bolluk anında iki nimet vardır:

- 1) Bolluğun olması,
- 2) Bolluğa olan şükürdür (bu birinciden daha büyük bir nimettir)

Sıkıntı anında üç nimet vardır:

- 1) Günahların örtülmesine sebep olur,
- 2) Sabır mertebesine nail olur,
- 3) Sıkıntının kolaylaştırılması (Kul ecir ve sevap kazanacağını bildiğinde bela yükü hafifler ve sabır kolaylaşır)” (6).

12) İman, Sözlere Ve Amellere Tesir Eder Ve Güzelleştirir:

“Şu hâlde, kim mümin olarak bir salih amel iş-

lerse, çalışması asla inkâr edilmez. Şüphesiz biz onu yazmaktayız” (Enbiya Suresi, 94).

EĞER İMAN, SÖZLERİMİZE VE AMELLERİMİZE YÖN VEREMİYORSA, AYETLERE BAKALIM:

“(Ey Muhammed!) De ki: ‘Amelce en çok ziyana uğrayan; iyi iş yaptıklarını sandıkları hâlde, dünya hayatındaki çabaları kaybolup giden kimseleri size haber verelim mi?’” (Kehf Suresi, 103-104).

“Onlar, Rab’lerinin ayetlerini ve O’na kavuşacaklarını inkâr eden, böylece amelleri boşa çıkan, o yüzden de kıyamet gününde amelleri için bir terazi kurmayacağımız kimselerdir” (Kehf Suresi, 105).

“Onların yaptıkları bütün amellerine yöneldik ve onları dağılmış zerreciklere çevirdik” (Furkan Suresi, 23).

“Andolsun, sana ve senden önceki peygamberlere şöyle vahyedildi: “Eğer Allah’a ortak koşarsan elbette amelin boşa çıkar ve elbette ziyana uğrayanlardan olursun” (Zümer Suresi, 65).

“İşte bu, Allah’ın hidayetidir ki, kullarından dilediğini buna iletip yöneltir. Eğer onlar da Allah’a ortak koşarsa, bütün yaptıkları boşa gitmişti” (En’am Suresi, 88).

13) İman, Allah’ın Dosdoğru Yoluna Hidayete Erdirir:

“(Fakat) iman edip salih ameller işleyenlere gelince, Rableri onları imanları sebebiyle, hidayete erdirir. Nimetlerle dolu cennetlerde altlarından ırmaklar akar” (Yunus Suresi, 9).

“Allah’ın izni olmaksızın hiçbir musibet başa gelmez. Kim Allah’a inanırsa, Allah onun kalbini doğruya iletir. Allah, her şeyi hakkıyla bilendir” (Teğabun Suresi, 11).

14) İmanlı Olanları Allah Ve Müminler Sever:

“İnanıp salih ameller işleyenler için Rahmân, (gö-

nüllere) bir sevgi koyacaktır” (Meryem Suresi, 96).

“Sabredip ayetlerimize kesin olarak inandıkları zaman, içlerinden emrimizle doğru yola ileten önderler çıkardık” (Secde Suresi, 24).

15) Allah (c.c.), İmanlı Kişilerin Kadir Kıymetini Yükseltir:

“Ey iman edenler! Size, ‘meclislerde yer açın’ denildiği zaman açın ki, Allah da size genişlik versin. Size, ‘kalkın’ denildiği zaman da kalkın ki, Allah içinizden inananların ve kendilerine ilim verilenlerin derecelerini yükseltsin. Allah, yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır” (Mücadele Suresi, 11).

“Müslüman olmalarını bir lütufta bulunmuş gibi sana hatırlatıyorlar. De ki: ‘Müslüman olmanızı bir lütuf gibi bana hatırlatıp durmayın. Tam tersine eğer doğru kimselerseniz sizi imana erdirmesinden dolayı Allah size lütufta bulunmuş oluyor” (Hucurat Suresi, 17).

“Biz onların kalplerinde kin namına ne varsa söküp attık. Altlarından da ırmaklar akar. ‘Hamd, bizi buna erıştiren Allah’a mahsustur. Eğer Allah’ın bizi erıştirmesi olmasaydı, biz hidayete ermiş olamazdık. Andolsun, Rabb’imizin peygamberleri bize hakkı getirmişler’ derler. Onlara, ‘İşte yaptığınız (iyi işler) sayesinde kendisine varis kılındığınız cennet!’ diye seslenilir” (Araf Suresi, 43).

İMAN EDENİN HÂLLERİNİ, SONUÇLARINI ÖZETLERSEK:

İmanlı kullar:

Allah’tan başkasını sevemez ve sevdiğini de O’nun için sever.

Allah’ı muhabbetini artırdığı için sever.

Allah’tan başkasından korkmaz.

Allah’tan başkasına ümit bağlamaz.

Allah’tan başkasına tevekkül etmez.

Allah’tan başkasına rağbet etmez.

Sadece Allah’ın ismiyle and içer ve yerine getirir.

Sadece Allah’a tevbe eder.

Sadece Allah’a itaat eder ve O’nun rızasını gözetir.

Şiddet ve sıkıntı anında ancak O’ndan yardım diler.

Sadece her hâlde Allah’a sığınır.

Sadece Allah’a secde eder ve sadece Allah’ın huzurunda eğilir.

Hayvan kesince Allah’ın adıyla keser .

Allah’ın gazabından, Allah’ın rahmetine sığınır.

Sonuç Olarak:

Bu Ümmet-i Muhammedin hakimiyeti için şart olan şey, bütün manaları ile ve bütün rükünleri ile imanı gerçekleştirmektir. Bütün nevileri ile salih amele yapışmaktır. Her türlü hayır ve iyiliğe koşmaktır. Kulluğu her yönü ile yaşamaktır. Şirkin bütün çeşitleri ile mücadele etmektir (7).

Kur’an-ı Kerim’de şöyle buyurulmaktadır:

“Allah, içinizden, iman edip de salih ameller işleyenlere, kendilerinden önce geçenleri ege-men kıldığı gibi onları da yeryüzünde mutlaka egemen kılacağına, onlar için hoşnut ve razı olduğu dinlerini iyice yerleştireceğine, yaşadıkları korkularının ardından kendilerini mutlaka emniyete kavuşturacağına dair vaadde bulunmuştur. Onlar bana kulluk eder ve bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Artık bundan sonra kimler inkâr ederse, işte onlar fâsıkların ta kendileridir. Namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin, Resule itaat edin ki size merhamet edilsin” (Nur Suresi, 55-56).

Dipnotlar:

1 El Hayat Fil Kur’an.

2 Şeceretü’l-İman, 79.

3 Buharî, Müslim.

4 Buharî, 5/119.

5 Müslim, 8, 272.

6 Şeceretü’l-İman, 82.

7 Şeceretü’l-İman, 94.

Dua

Resulullah (s.a.v.) Efendimizden Dualar

Hazırlayan
Şahin ERDÖNMEZ

“Allah’ım bana öğrettiğin ilimle beni faydalandır, bana yararlı olacak olan ilmi bana öğret. İlmimi arttır. Her hâl ve durumda Allah’a hamdolsun ve ehli ateşin (cehennemliklerin) hâminden Allah’a sığınırım”.

Tirmizî, Deavat 129; İbn Mâce, Mukaddime 123; Ebu Davud, Salât 367.

İSLÂM'IN NEFERLERİ İLE ŞEYTANIN DOSTLARININ MÜCADELESİ

Murat BUDAK

İnsanoğlunun ilk yaratılışından beri var olan ve devamlı olarak birbirleriyle rekabet eden iyi ve kötü, güzel ve çirkin, hayır ve şer devamlı olarak karşı karşıya gelmektedir. Zulmü, nefreti, isyanı, kindarlığı savunan şeytan ve dostları, iyiyi, güzeli, sadakati, muhabbeti, merhameti, hoşgörüyü savunan İslâm'ın neferlerini her zaman karşısında bulmakta ve bulmaya devam etmektedir.

Çünkü Rabb'imiz En'am Suresi 121. ayeti kerimesinde mealen:

"Gerçekten şeytanlar, sizinle mücadele etmeleri için kendi dostlarına gizli çağrılarda bulurlar"

diye buyurmuştur. Böylece tıpkı Rabb'imizin bizleri kerim kitaplar ve değerli peygamberlerle nura çağırdığı gibi, şeytanın da dostları ile beraber insanları ve insanlığı zulüm ve karanlığa çağırdığını belirtmiştir. Bu nedendir ki;

İslâm, bütün güzellikleriyle hayra çağırırken karşısında şer odaklarını buluyor.

İslâm, merhameti önerdikçe, şeytan zalimliği dostlarına vahy ediyor.

İslâm, muhabbeti, birlikteliği; İslâm, safını önerdikçe, şeytan benlikten, teklikten gem vuruyor.

İslâm, insan canının mukaddesliğinden, karıncanın dahi incitilmemesinden bahsederken, şeytan ve dostları bu kadar hassas bir dine terör damgasını yapıyor.

İslâm, istişareyi, paylaşımı tavsiye ederken, şeytan insana tek sen varsın diyor.

İslâm, çaresizlerin çaresi olun dedikçe, şeytan düşene bir tekme de siz vurun diyor.

İslâm, bir olun, diri olun dedikçe, şeytan dostları vasıtasıyla fitne ve nifaklarla Müslümanları Müslümanlara kırdırıyor.

İslâm, güler yüzün kıymetinden bahsederken şeytan dostlarına kindarlığı özümsetiyor.

İşte kardeşlerim bütün bu karşıtlıklar içinde küfür şu an her ne kadar galip geliyor gibi görünse de gecedен sonra sabah güneşinin doğduğu gibi, her yokuştan sonra bir inişin geldiği gibi, hakkın gelip bâtılın zail olacağı gibi, Allah (c.c.)'in emirleri, peygamberimiz (s.a.v.)'in sünneti, âlimlerin icma, kıyas ve tavsiyeleri elbette hak ettikleri değeri bir gün görecektir ve İslâm'ın neferleri küfre karşı galip gelecektir.

Susamış gönüllere sevgi ve hoşgörü tohu-

munu ekecek, yaratandan ötürü yaratılanı sevmeyi, hiç olmazsa değerli görmeyi öğretecektir.

Çünkü biz Bakara Suresi 216. ayeti kerimesinde Rabb'imizin buyurduğu: *"Bazen hoşlanmadığınız bir şey, hakkınızda iyi olabilir ve hoşlandığınız bir şey de hakkınızda kötü olabilir. Allah bilir, siz bilmezsiniz"* hitabına inanıyoruz. Yaşanan her olumlu ve olumsuz olayda bir hayrın bulunduğunu kabul ediyoruz. Çünkü biz köpek leşinde dahi güzellik ibaresi olarak beyaz dişleri görebilen ve her şeyi değerli bulan bir peygamberin ümmetiyiz. Çünkü biz Erzurumlu İbrahim Hakkı Hazretlerinin ilâhîsinin muhatapları olarak;

*Hak şerleri hayr eyler
Zannetme ki gayr eyler
Arif anı seyr eyler
Mevlâ görelim neyler
Neylerse güzel eyler*

mısralarını seslendiriyoruz. Çünkü biz yapılan her iyiliği Rabb'imizden bilen, kötülüğü de nefsinden (Nisa, 4/79) bilen bir ümmetin neferleriyiz.

Çünkü biz, İslâm'ın Cenab-ı Mevlâ'dan aldığı sırrı mukaddes ile o ezeli nuru tüm cihana yayacağına gönülden inanıyoruz.

Bu Aşk Bir Bahr-i Ummândır

Bu aşk bir bahr-i ummândır
Buna hadd-ü kenâr olmaz
Delilim sır-ı Kur'an'dır
Bunu bilende âr olmaz

Süregeldik ezelden
Pirim Muhammed Ali'den
Şarab-ı lâ-yezâlden
İçenlerde humâr olmaz

Eğer âşık isen yâre
Sakin aldanma ağıyâre
Düş İbrahim gibi nâre
Bu gülşende yanar olmaz

Kıyamazsan baş ü cana
Drak dur girme meydana
Bu meydana nice başlar
Kesilir hiç soran olmaz

Hak ile hak olanlara
Kendi öziin bilenlere
Dost yolunda ölenlere
Kan bahâsı dinâr olmaz

Bak şu Mansur'un işine
Halkı üşürmüş başına
Ene'l-Hakk'ın firâsına
Düşenlerde timâr olmaz

Seyfullah sözünde mesttir
Seyhinden aldığı desttir
Divâne-râ kalem nîsttir
Ne söylese kınar olmaz

Seyyid Seyfullah Nizamoğlu (k.s.)

Aşk: Allah'a duyulan muhabbetin en üst derecesi.
Bahr-i Ummân: Büyük deniz, Okyanus. (Tas.) Vahdet âlemi.
Hadd: Sınır, nihayet, son.
Kenâr: Kıyı, uç.
Âr: Allah'ın yaratıklarından utanma.
Şarab: Coşkun Allah aşkı, vecd.
Lâ-yezâli: Ebedî, bâki, zevâlsiz, sonsuz.
Humâr: Sarhoşluk, mahmurluk.
Ağıyâr: Allah'tan gayri her şey.
Nâr: Ateş.
Gülşen: Gül bahçesi.
ü: ve
Irak: Uzak.
Bahâ: Bedel.
Üşürmek: Üşürtürmek.
Fıraş: Döşek.
Timâr: Tedavi.
Mest: Kendinden geçmiş.
(Tas.) Allah'a duyulan muhabbetin, âşıkın bütün varlığına hâkim olması.
Dest: El.
Divâne: Allah'a âşık.
ra: -e, -a eki.
Nîst: Yoktur.

mebrur turizm

travel agency

www.mebrurturizm.com.tr

kutlu bir yolculuk için

İSTANBUL MERKEZ

Macar kardeşler Cad. Gök Apt.No: 53/2
Fatih/ İSTANBUL

Tel : 0212 534 44 48 - 531 39 78
Faks : 0212 534 44 49
Gsm : 0549 534 44 48
Gsm : 0532 724 75 79

İSTANBUL ÜMRANİYE ŞB.

İnkılap Mah. Uslu Sok. No: 26/4
Ümraniye / İSTANBUL

Tel : 0216 631 68 60
Faks : 0216 631 68 90
Gsm : 0531 776 23 30

ADANA

Alidede Mah. 29006.Sok. Müftülük Karşısı
No: 4/C Seyhan / ADANA

Tel : 0322 359 62 21
Faks : 0322 351 00 99
Gsm : 0532 292 88 78

